

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/410

(2018. gada 14. marts),

ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai sekmētu emisiju izmaksefektīvu samazināšanu un investīcijas mazoglekļa risinājumos, un Lēmumu (ES) 2015/1814

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK ⁽⁴⁾ Savienībā izveidoja siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu ar mērķi veicināt siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju izmaksefektīvu un ekonomiski izdevīgu samazināšanu.
- (2) Eiropadome 2014. gada oktobrī apņēmas līdz 2030. gadam samazināt Savienības kopējās siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Visām ekonomikas nozarēm ir jādod ieguldījums šo emisiju samazinājumu sasniegšanā, un mērķrādītājs tiks sasniegts izmaksu ziņā pašā efektīvākajā veidā, izmantojot Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu ("ES ETS"), kas ļaus līdz 2030. gadam emisijas samazināt par 43 % salīdzinājumā ar 2005. gada līmeni. To apliecināja arī Savienības un tās dalībvalstu iecerētās valsts noteiktās samazināšanas saistības, kas Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) sekretariātam iesniegtas 2015. gada 6. martā.
- (3) Parīzes nolīgums, kas tika pieņemts 2015. gada 12. decembrī saskaņā ar UNFCCC ("Parīzes nolīgums"), stājās spēkā 2016. gada 4. novembrī. Tā Puses ir vienojušās ierobežot globālo vidējās temperatūras pieaugumu krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un tiekties temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni. Puses ir arī vienojušās periodiski izsvērt Parīzes nolīguma īstenošanas norisi nolūkā novērtēt kopējo virzību uz Parīzes nolīguma ieceri un tā ilgtermiņa mērķu sasniegšanu.

⁽¹⁾ OV C 71, 24.2.2016., 57. lpp.

⁽²⁾ OV C 240, 1.7.2016., 62. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 6. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 27. februāra lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

- (4) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/29/EK ⁽¹⁾, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 406/2009/EK ⁽²⁾ abu likumdevēju pausto apņemšanos visām ekonomikas nozarēm būtu jāsniedz ieguldījums siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanā. Saskaņā ar Parīzes nolīgumu Savienība un tās dalībvalstis ir izvirzījušas sev samazināšanas mērķi visas ekonomikas mērogā. Notiek centieni ar Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) starpniecību samazināt starptautiskā jūras transporta emisijas, un tie būtu jāveicina. SJO ir izstrādājusi procesu, lai 2018. gadā pieņemtu sākotnējo stratēģiju siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanai no starptautiskās kuģniecības. Šajā sākotnējā stratēģijā iekļautais vērienīgas emisiju samazināšanas mērķis ir kļuvis steidzams, un tas ir svarīgs, lai nodrošinātu, ka starptautiskā kuģniecība sniedz taisnīgu ieguldījumu centienos, kas nepieciešami, lai saskaņā ar Parīzes nolīgumā panākto vienošanos sasniegtu mērķi par samazināšanu krietni zem 2 °C atzīmes. Komisijai tas būtu regulāri jāpārskata un vismaz reizi gadā jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par progresu, kas panākts SJO virzībā uz vērienīgu emisiju samazināšanas mērķi, un par papildu pasākumiem, lai nodrošinātu, ka šī nozare sniedz pienācīgu ieguldījumu centienos, kas nepieciešami, lai sasniegtu mērķus, par kuriem panākta vienošanās saskaņā ar Parīzes nolīgumu. SJO vai Savienībai būtu jāsaņem rīkoties 2023. gadā, tostarp jāveic sagatavošanas darbs saistībā ar pieņemšanu un īstenošanu, un visām ieinteresētajām personām tas būtu pienācīgi jāapspriež.
- (5) 2014. gada oktobra Eiropadome secinājumos apliecināja, ka labi funkcionējoša, reformēta ES ETS, kas papildināta ar instrumentu tirgus stabilizēšanai, būs galvenais Eiropas rīks samazinājuma mērķrādītāja vismaz 40 % apmērā sasniegšanai; paredzēts, ka, sākot ar 2021. gadu, gada lineārā samazinājuma koeficients būs 2,2 %. Eiropadome arī apstiprināja, ka bezmaksas kvotu piešķiršana netiks izbeigta un ka pašreizējie pasākumi turpināsies pēc 2020. gada, lai novērstu klimata politikas izraisītas oglekļa emisiju pārvirzes risku, kamēr citās lielās tautsaimniecībās netiek veikti salīdzināmi pasākumi, un ka netiks samazināts izolāmo kvotu īpatsvars. Izolāmo kvotu īpatsvars Direktīvā 2003/87/EK būtu jānosaka procentos: tas ļautu lēmumus par investīcijām plānot ar lielāku noteiktību, uzlabotu pārredzamību un padarītu sistēmu kopumā vienkāršāku un saprotamāku.
- (6) Viena no galvenajām Savienības prioritātēm ir izveidot noturīgu Enerģētikas savienību, lai apgādātu iedzīvotājus un ražošanas nozares ar drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un cenas ziņā pieejamu enerģiju. Lai to sasniegtu, ir jāturpina vērienīgie klimata pasākumi, izmantojot ES ETS, kas ir Savienības klimata politikas stūrkmens, un ir arī sekmīgi jāstrādā pie pārējiem Enerģētikas politikas aspektiem. Savienības 2030. gada klimata un enerģētikas politikas pamatstratēģijā nosprausto vērienīgo ieceru realizācija sekmēs saprātīgas oglekļa cenas veidošanos un turpinās stimulēt siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju izmaksefektīvu samazināšanu.
- (7) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 191. panta 2. punktā noteikts, ka Savienības politika balstās uz principu, ka maksā piesārņotājs, tāpēc Direktīvā 2003/87/EK ir paredzēts, ka laika gaitā ir jāpāriet uz visu kvotu izsolišanu. Lai nepieļautu oglekļa emisiju pārvirzi, ir pamatojama pilnīgas izsolišanas atlikšana uz laiku, un mērķtiecīga bezmaksas kvotu iedalīšana rūpniecības nozarēm ir pamatota, lai varētu novērst reālu risku, ka siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju apjoms pieaugs trešās valstīs, kur rūpniecībai netiek piemēroti līdzvērtīgi oglekļa emisiju ierobežojumi, kamēr vien citās lielajās tautsaimniecībās netiek īstenoti līdzvērtīgi klimata politikas pasākumi.
- (8) Kvotu izsolišana vēl aizvien ir virsprincips, bezmaksas kvotu piešķiršana ir tikai izņēmums. Komisijas ietekmes novērtējumā ir precizēts, ka izolāmo kvotu īpatsvars laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam ir 57 %. Minēto 57 % īpatsvaru principā būtu jā saglabā. To veido dalībvalstu vārdā izsolītās kvotas, t. sk. kvotas, kas rezervētas jaunām iekārtām, bet vēl nav iedalītas, kvotas, kas paredzētas elektroenerģijas ražošanas modernizācijai dažās dalībvalstīs, un kvotas, ko paredzēts izsolīt vēlāk, jo tās ir iekļautas tirgus stabilitātes rezervē, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2015/1814 ⁽³⁾. Minētajā daļā būtu jāiekļauj 75 miljoni kvotu, ko izmanto inovācijas atbalstam. Gadījumā, ja pieprasījums pēc bezmaksas kvotām rada nepieciešamību līdz 2030. gadam piemērot vienotu starpnozaru korekcijas koeficientu, izolāmo kvotu īpatsvars desmit gadu laikposmā, kas sākas 2021. gada 1. janvārī, būtu jāsamazina līdz 3 % no kopējā kvotu daudzuma. Solidaritātes, izaugsmes un starpsavienojumu labad 10 % no kvotām, ko izsolīs dalībvalstis, būtu jāsadala starp tām dalībvalstīm, kuru iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju tirgus cenās nepārsniedza 90 % no

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/29/EK (2009. gada 23. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (OV L 140, 5.6.2009., 63. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 406/2009/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2015/1814 (2015. gada 6. oktobris) par Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas tirgus stabilitātes rezerves izveidi un darbību un ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK (OV L 264, 9.10.2015., 1. lpp.).

Savienības vidējā rādītāja 2013. gadā, un pārējās kvotas būtu jāsadala starp visām dalībvalstīm, balstoties uz verificētajām emisijām. Izņēmumu no devuma saistībā ar minēto sadalījumu laikposmā no 2013.–2020. gada attiecībā uz dažām dalībvalstīm, kur vidējie ienākumi uz vienu iedzīvotāju par vairāk nekā 20 % pārsniedz Savienības vidējo rādītāju, būtu jāizbeidz piemērot.

- (9) Atzīstot saikni starp klimata politiku Savienības un valstu līmenī, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai anulēt kvotas no sava izsolīšanas apjoma gadījumā, ja to teritorijā notiek elektroenerģijas ražošanas jaudu slēgšana. Lai nodrošinātu prognozējamību operatoriem un tirgus dalībniekiem attiecībā uz izsolāmo kvotu pieejamo apjomu, iespēja anulēt kvotas tādos gadījumos būtu jāierobežo, attiecinot tikai uz apjomu, kas atbilst attiecīgās iekārtas vidējām verificētajām emisijām piecu gadu laikposmā pirms slēgšanas.
- (10) Lai saglabātu emisiju samazināšanas sniegtos vidiskos ieguvumus Savienībā, kamēr trešās valstis nerīkojas tā, lai rūpniecības nozarei būtu līdzvērtīgs stimuls emisijas samazināt, arī turpmāk būtu jāiedala pagaidu bezmaksas kvotas iekārtām tādās nozarēs un apakšnozarēs, ko patiesi apdraud oglekļa emisiju pārvirzes risks. ES ETS darbības laikā apkopotā pieredze ir apliecinājusi, ka nozares un apakšnozares oglekļa emisiju pārvirzes risks apdraud dažādā mērā un ka bezmaksas kvotu piešķiršana oglekļa emisiju pārvirzi novērs. Lai gan var uzskatīt, ka dažām nozarēm un apakšnozarēm ir lielāks oglekļa emisiju pārvirzes risks, citas ievērojamu daļu no izmaksām, ko rada emisijas kvotu iegāde, var iekļaut savu ražojumu cenā, nezaudējot tirgus daļu, un tām pašām jāsedz tikai atlikušās izmaksas, tāpēc oglekļa emisiju pārvirzes risks tās apdraud maz. Komisijai būtu jānosaka un jādiferencē attiecīgās nozares, pamatojoties uz to tirdzniecības intensitāti un emisiju intensitāti, lai varētu labāk noskaidrot, kuras nozares patiešām apdraud oglekļa emisiju pārvirze.

Lai gan nozaru un apakšnozaru novērtējums būtu jāveic 4-ciparu līmenī (NACE-4 kods), būtu jāparedz arī īpaši apstākļi gadījumos, kad varētu būt lietderīgi iekļaut iespēju pieprasīt novērtējumu 6-ciparu vai 8-ciparu līmenī (*Prodcom*). Šāda iespēja būtu jānodrošina, ja agrāk ir ticis uzskatīts, ka nozares un apakšnozares ir pakļautas oglekļa emisiju pārvirzes riskam 6-ciparu vai 8-ciparu līmenī (*Prodcom*) līmenī, arī ņemot vērā to, ka ar dažiem NACE kodiem, īpaši tiem, kas beidzas ar 99, ietver neviendabīgas darbības, kas nav klasificētas citur ("c.n."). Ja nozarei vai apakšnozarei piemēro pārstrādes rūpniecību un citas produkta līmeņatzīmes, šis apstāklis būtu jāņem vērā, lai attiecīgā gadījumā varētu veikt oglekļa emisiju pārvirzes riska kvantitatīvu analīzi, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus produktiem, kurus ražo gan pārstrādes rūpniecībā, gan ķīmiskās rūpniecībā. Ja, balstoties uz tirdzniecības intensitātes un emisiju intensitātes kritērijiem, ir pārsniegts sliekšnis, ko nosaka, ņemot vērā, kādas iespējas attiecīgajai nozarei vai apakšnozarei ir izmaksas iekļaut ražojuma cenās, tad nozare vai apakšnozare būtu jāatzīst par tādu, ko apdraud oglekļa emisiju pārvirzes risks. Citas nozares vai apakšnozares būtu jāuzskata par tādām, kam ir zems oglekļa emisiju pārvirzes risks vai kam tāda nav. Turklāt tam, ka tiek ņemtas vērā nozaru un apakšnozaru (te neietilpst elektroenerģijas ražošana) iespējas izmaksas iekļaut ražojumu cenās, būtu jāsamazina negaidīta papildu peļņa. Ja vien saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 30. pantu veiktajā pārskatīšanā netiek nolemts citādi, bezmaksas kvotas nozarēm un apakšnozarēm, kuras uzskata par tādām, kam ir zems oglekļa emisiju pārvirzes risks vai kam tāda nav vispār, izņemot centralizēto siltumapgādi, pēc 2026. gada būtu jāsamazina par vienlīdzīgiem apjomiem, lai sasniegtu mērķi līdz 2030. gadam panākt līmeni bez bezmaksas kvotām.

- (11) Līmeņatzīmju vērtības bezmaksas kvotu piešķiršanai, kuras piemērojamas, sākot no 2013. gada, būtu jāpārskata, lai izvairītos no negaidītas papildu peļņas un lai atspoguļotu tehnikas progresu attiecīgajās nozarēs 2007.–2008. gada laikposmā, un pēc tam katrā vēlākā laikposmā, kuram saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 1. punktu nosaka bezmaksas kvotas. Būtu jāparedz, ka iekārtām paredzēto bezmaksas kvotu sadalē izmantoto līmeņatzīmju vērtības, kuras noteiktas, pamatojoties uz 2007. un 2008. gada datiem, tiek atjauninātas atbilstīgi novērotajam uzlabojumam, lai līmeņatzīmju vērtības atspoguļotu tehnikas progresu attiecīgajās nozarēs un būtu pielāgotas attiecīgajam piešķiršanas periodam. Paredzamības labad tas būtu jā dara, izmantojot koeficientu, kurš visprecīzāk atspoguļo progresu visās nozarēs un kura noteikšanā būtu jāņem vērā pamatīgi, objektīvi un verificēti dati no iekārtām, apsverot vidējo 10 % visefektīvāko iekārtu rādītājus, lai līmeņatzīmes vērtības atspoguļotu faktisko uzlabojumu. Ja dati uzrāda ikgadēju samazinājumu par mazāk nekā 0,2 % vai vairāk nekā 1,6 % no 2007.–2008. gada vērtības attiecīgajā periodā, attiecīgās līmeņatzīmes vērtība būtu jākorrigē pēc citiem, nevis faktiskajiem uzlabojumiem, lai saglabātu emisiju samazināšanas stimulus un pienācīgi atalgotu inovāciju. Laikposmā no 2021. līdz 2025. gadam minētajām līmeņatzīmju vērtībām būtu jātiek koriģētām katram gadam laikposma no 2008. gada līdz 2021. līdz 2025. gada vidum par 0,2 % vai 1,6 %, radot uzlabojumu par, attiecīgi, 3 % vai 24 % salīdzinājumā ar laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam piemērojamo vērtību. Attiecībā uz laikposmu no 2026. līdz 2030. gadam minētajām līmeņatzīmju vērtībām būtu jātiek koriģētām tāda pašā veidā,

radot uzlabojumu attiecīgi par 4 % vai 32 % salīdzinājumā ar laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam piemērojamo vērtību. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus aromātvielu, ūdeņraža un sintēzes gāzes ražošanai pārstrādes iekārtās un ķīmiskajās rūpnīcās, aromātvielu, ūdeņraža un sintēzes gāzes līmeņatzīmju vērtības arī turpmāk būtu jāpieskaņo pārstrādes iekārtu līmeņatzīmēm.

- (12) Iekārtām paredzēto bezmaksas kvotu līmenis būtu labāk jāpieskaņo to faktiskajiem ražošanas līmeņiem. Minētajam nolūkam kvotas būtu periodiski simetriskā veidā jākorģē, lai ņemtu vērā attiecīgos ražošanas palielinājumus un samazinājumus. Šajā sakarā izmantotajiem datiem vajadzētu būt pilnīgiem, konsekventiem un neatkarīgi verificētiem, un tiem vajadzētu būt tikpat augstam precizitātes un kvalitātes līmenim kā datiem, ko izmanto bezmaksas kvotu piešķiršanai. Ievērojot termiņu, kas piemērojams paziņojumam par ražošanas izmaiņām, un paturot prātā nepieciešamību nodrošināt, ka izmaiņas kvotu sadalē tiek veiktas efektīvā, nediskriminējošā un vienotā veidā, lai nepieļautu nekādas manipulācijas ar kvotu koriģēšanas sistēmu vai tās ļaunprātīgu izmantošanu un lai novērstu lieku administratīvo slogu, minētā robežvērtība būtu jānosaka 15 % līmenī un būtu jāizvērtē, pamatojoties uz divu gadu slidošo vidējo rādītāju. Komisijai būtu jāspēj apsvērt turpmāki pasākumi, ko būtu jāievieš, piemēram, izmantot absolūtos sliekšņus attiecībā uz kvotu izmaiņām, vai pasākumus attiecībā uz termiņu, kas piemērojams paziņojumam par ražošanas izmaiņām.
- (13) Būtu vēlams, lai dalībvalstis, ievērojot noteikumus par valsts atbalstu, piešķirtu daļēju kompensāciju atsevišķām iekārtām tādās nozarēs vai apakšnozarēs, par kurām konstatēts, ka siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju izmaksu iekļaušana elektroenerģijas cenās, tostarp *inter alia* par tādas elektroenerģijas patēriņu pašās iekārtās, kas ražota, sadedzinot dūmgāzes, tajās radījusi būtisku oglekļa emisiju pārvirzes risku. Cenšoties netiešo izmaksu kompensēšanai izmantot ne vairāk kā 25 % no ieņēmumiem, kas gūti no kvotu izsoles, dalībvalstis, ļoti iespējams, gan veicinās ES ETS mērķu sasniegšanu, gan saglabās iekšējā tirgus integritāti un konkurences apstākļus. Lai palielinātu pārredzamību attiecībā uz to, cik lielā mērā šāda kompensācija tiek piešķirta, dalībvalstīm regulāri būtu jāsniedz publiski ziņojumi par to īstenotajiem pasākumiem un kompensācijas saņēmējiem, vienlaikus nodrošinot, ka pienācīgi tiek ņemts vērā konkrētas informācijas konfidencialais raksturs un ar to saistītie datu aizsardzības apsvērumi. Ja kāda dalībvalsts, lai kompensētu netiešās izmaksas, izmanto būtiskus ieņēmumus no savām izsolēm, vēl jo vairāk tās interesēs ir publiskot šāda lēmuma iemeslus. Pārskatot valsts atbalsta pamatnostādnes attiecībā uz kompensāciju par netiešajām emisijas izmaksām, Komisijai cita starpā būtu jāapsver, cik lietderīgas ir augšējās robežvērtības dalībvalstu piešķirtajā kompensācijā. Pārskatot Direktīvu 2003/87/EK, būtu jāapsver, cik lielā mērā minētie finanšu pasākumi ir bijuši efektīvi, lai izvairītos no būtiska oglekļa emisiju pārvirzes riska, ko izraisa netiešās izmaksas, un jāapsver iespēja turpināt pasākumu saskaņošanu, tostarp saskaņotu mehānismu. Publiskā sektora klimata finansējumam arī turpmāk būs svarīga nozīme resursu piesaistīšanā pēc 2020. gada.

Tāpēc ieņēmumi no izsolēm būtu jāizmanto arī tam, lai neaizsargātās trešās valstīs, jo īpaši vismazāk attīstītajās valstīs, finansētu klimata pasākumus, tostarp pielāgošanos klimata pārmaiņu ietekmei, cita starpā ar UNFCCC Klimata pārmaiņu mazināšanas fonda starpniecību. Piesaistāmā klimata finansējuma daudzums būs atkarīgs arī no valsts noteikto devumu vēriena un kvalitātes, turpmākajiem investīciju plāniem un valstu pielāgošanās plānošanas procesiem. Attiecībā uz nepieciešamo politikas pasākumu un investīciju potenciālo sociālo ietekmi dalībvalstīm izsoļu ieņēmumi būtu jāizmanto arī tam, lai veicinātu taisnīgu pāreju uz mazoglekļa ekonomiku, sociālā dialogā ar kopienām un reģioniem veicinot nodarbinātības izmaiņu skartā darbaspēka pārkvalificēšanu un pārorientēšanu.

- (14) Galvenais ilgtermiņa stimulants, kas rodas no Direktīvas 2003/87/EK CO₂ uztveršanai un uzglabāšanai (CCS), jaunām atjaunojamo energoresursu tehnoloģijām un progresīvām inovācijām mazoglekļa tehnoloģijās un procesos, ieskaitot oglekļa uztveršanu un izmantošanu ("CCU") videi drošā veidā, ir ar to radītais oglekļa cenas signāls un tas, ka nebūs jānodod kvotas par CO₂ emisijām, kas vispār nav radušās vai arī ir nonākušas pastāvīgā uzglabāšanā. Bez tam, lai papildinātu resursus, ko jau tagad izmanto, lai paātrinātu komerciālu CCS iekārtu un inovatīvu atjaunojamo energoresursu tehnoloģiju demonstrējumus, kvotas būtu jāizmanto, lai nodrošinātu garantētus ieguvumus no tādu CCS vai CCU iekārtu, jaunu atjaunojamo energoresursu tehnoloģiju un rūpniecisku inovāciju ieviešanas mazoglekļa tehnoloģijās un procesos Savienībā, kā rezultātā CO₂ emisijas tiek pietiekamā apjomā uzglabātas vai novērstas, ar noteikumu, ka ir noslēgta vienošanās par dalīšanos zināšanās.

Papildus 400 miljoniem kvotu, kas sākotnēji bija pieejamas laikposmam pēc 2021. gada, ieņēmumus no 300 miljoniem kvotu, kas pieejamas par laikposmu no 2013. gada līdz 2020. gadam un vēl nav paredzētas inovācijas darbībām, būtu jāpapildina ar 50 miljoniem neiedalītu kvotu no tirgus stabilitātes rezerves un jāizmanto laicīgi inovāciju atbalstam. Atkarībā no īpatsvara, līdz kādam tiek samazināts izsolāmo kvotu apjoms, lai izvairītos no nepieciešamības piemērot vienotu starpnozaru korekcijas koeficientu, kvotu apjoms, kas pieejams saskaņā ar šo fondu, būtu jāpalielina par līdz pat 50 miljoniem kvotu. Lielāko daļu šāda atbalsta būtu jāpiešķir ar nosacījumu, ka siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas ir verificēti novērstas, bet – atkarībā no ieviestās tehnoloģijas un no specifiskiem apstākļiem tajās nozarēs, kur tās ir ieviestas – zināmu atbalstu vajadzētu būt iespējamam atvēlēt gadījumos, kad ir sasniegti iepriekš noteikti atskaites punkti. Atskaites punkti būtu jānosaka tā, lai projektam būtu pieejami adekvāti finanšu līdzekļi. Maksimālais projekta izmaksu procentuālais apjoms, par ko piešķir atbalstu, var svārstīties atkarībā no projekta kategorijas. Pienācīga uzmanība būtu jāpiešķir tiem projektiem, kuriem būs nozīmīga inovatīva ietekme visā Savienībā.

- (15) Grieķijai IKP uz vienu iedzīvotāju 2014. gadā tirgus cenās nesasniedza 60 % no Savienības vidējā rādītāja, taču tā nesaņēma atbalstu no modernizācijas fonda, un tāpēc tai būtu jāvar pieprasīt kvotas, lai līdzfinansētu tās teritorijā esošo salu elektroapgādes dekarbonizāciju. Minētās kvotas būtu jānovirza no Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktā minētajiem maksimālajiem kvotu apjomiem, kuri netiek sadalīti bez maksas līdz 2020. gada 31. decembrim, un būtu jāizsola saskaņā ar modernizācijas fondam piemērojamo kārtību.
- (16) No visa kvotu daudzuma 2 % būtu jāatvēl jaunizveidojamam modernizācijas fondam, un šīs kvotas būtu jāizsola saskaņā ar Komisijas Regulā (ES) Nr. 1031/2010⁽¹⁾ paredzētajiem noteikumiem un kārtību, kā jāriko izsoles kopējā izsoļu platformā. Atkarībā no īpatsvara, līdz kādam tiek samazināts izsolāmo kvotu apjoms, lai izvairītos no nepieciešamības piemērot vienotu starpnozaru korekcijas koeficientu, kvotu apjoms, kas pieejams saskaņā ar modernizācijas fondu, būtu jāpalielina par līdz pat 0,5 % no kopējā kvotu daudzuma. Dalībvalstīm, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju (pēc tirgus cenām) 2013. gadā bija mazāks nekā 60 % no Savienības vidējā rādītāja, vajadzētu būt tiesīgām saņemt finansējumu no modernizācijas fonda, un tām vajadzētu būt iespējamam līdz 2030. gadam atkāpties no principa, ka visas kvotas par elektroenerģijas ražošanu ir izsolāmas, proti, izmantojot iespēju sadalīt bezmaksas kvotas, lai pārredzami veicinātu reālas investīcijas enerģētikas sektora modernizācijā, tajā pašā laikā nepieļaujot iekšējā enerģijas tirgus izkropļošanu. Investīcijas no modernizācijas fonda, kuru mērķis ir energoefektivitātes uzlabošana, varētu ietvert investīcijas transporta elektrifikācijā, jo īpaši autotransporta elektrifikācijā. Noteikumiem par modernizācijas fondu būtu jāveido saskanīga, visaptveroša un pārredzama sistēma, lai nodrošinātu pēc iespējas efektīvāku īstenošanu, ņemot vērā, ka ir jāgādā, lai visi dalībnieki varētu bez grūtībām piekļūt fondam, un iespējas piemērot finanšu sviras efektu investīcijām dalībvalstīs. Pārvaldības struktūras funkcijai vajadzētu būt samērīgai ar mērķi – nodrošināt līdzekļu pienācīgu izmantošanu.

Minētajā pārvaldības struktūrā būtu jāietver investīciju komiteja, un lēmumu pieņemšanas procesā būtu pienācīgi jāņem vērā Eiropas Investīciju bankas (EIB) pieredze, izņemot gadījumus, kad atbalstu piešķir neliela mēroga projektiem, izmantojot aizdevumus no valsts attīstību veicinošas bankas vai piešķirumus no kādas valsts programmas, kam ir tādi paši mērķi kā modernizācijas fondam. Lai identificētu un atklātu jebkādu potenciālu interešu konfliktu, būtu jāpublicē un regulāri jāatjaunina investīciju komitejas sastāvs, tās locekļu *curricula vitae*, kā arī viņu interešu deklarācijas. Lai nodrošinātu, ka pienācīgi tiek apmierinātas investīciju vajadzības dalībvalstīs ar zemiem ienākumiem, līdzekļi modernizācijas fondam starp dalībvalstīm būtu jāsadala, balstoties uz verificēto emisiju (50 %) un IKP kritēriju (50 %) kombināciju. Finanšiālo atbalstu no modernizācijas fonda varētu sniegt dažādos veidos. Lai līdzekļiem piemērotu finanšu sviras efektu un lai nodrošinātu, ka attiecīgajām investīcijām ir pastiprināta ietekme, bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas modernizācijai dažās dalībvalstīs un līdzekļus, kas pieejami no modernizācijas fonda investīcijām ārpus prioritāro jomu saraksta, būtu jāpapildina ar līdzekļiem no privātām juridiskām personām, kas varētu ietvert atsevišķus līdzekļus no tādām privātām juridiskām personām, kuras vai nu pilnībā, vai daļēji atrodas publisku iestāžu īpašumā.

- (17) Lai racionalizētu finansēšanas mehānismus un lai samazinātu administratīvo slogu, kas saistīts ar to īstenošanu, attiecīgajām dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot savu 10 % daļu no pārdalītajām kvotām un pagaidu bezmaksas kvotas enerģētikas nozares modernizācijai saskaņā ar modernizācijas fonda noteikumiem. Lai nodrošinātu prognozējamību un pārredzamību attiecībā uz kvotu daudzumu, kas pieejamas vai nu izolēšanai, vai pagaidu bezmaksas piešķiršanai, un attiecībā uz Modernizācijas fonda pārvaldītajiem aktīviem, dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija par savu nodomu palielināt savus līdzekļus saskaņā ar modernizācijas fondu pirms 2021. gada.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 1031/2010 (2010. gada 12. novembris) par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu izsoļu laika grafiku, administrēšanu un citiem aspektiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (OV L 302, 18.11.2010., 1. lpp.).

- (18) 2014. gada oktobra Eiropadome apstiprināja, ka iespēja sadalīt bezmaksas kvotas enerģētikas nozarei būtu jāturpina līdz 2030. gadam un būtu jāuzlabo kārtība – tostarp pārredzamība –, kādā bez maksas pēc izvēles tiek sadalītas kvotas nolūkā modernizēt enerģētikas nozari atsevišķās dalībvalstīs. Investīciju projektus, kuru vērtība sasniedz vai pārsniedz EUR 12,5 miljonus, attiecīgajai dalībvalstij būtu jāatlasa konkursa procedūrā, balstoties uz skaidriem un pārredzamiem noteikumiem, lai nodrošinātu, ka bezmaksas kvotu piešķiršanu izmanto, lai veicinātu reālas investīcijas, ar kurām modernizē un dažādo enerģētikas sektoru saskaņā ar Enerģētikas savienības mērķiem. Investīciju projektiem, kuru vērtība ir mazāka par EUR 12,5 miljoniem, arī būtu jābūt tiesīgiem pretendēt uz finansējumu no bezmaksas kvotu piešķiršanas. Šādu investīciju projektu atlasē attiecīgajai dalībvalstij būtu jābalstās uz skaidriem un pārredzamiem kritērijiem. Par atlasē procesa rezultātiem būtu jāriko sabiedriska apspriešana. Sabiedrība būtu pienācīgi jāinformē gan investīciju projektu atlasē posmā, gan to īstenošanas posmā. Investīcijas būtu jāpapildina ar līdzekļiem no privātām juridiskām personām, kas varētu ietvert atsevišķus līdzekļus no tādām privātām juridiskām personām, kuras pilnībā vai daļēji atrodas publisku iestāžu īpašumā.
- (19) ES ETS finansējumam vajadzētu būt saskanīgam ar mērķiem, kas paredzēti Savienības klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam, un Parīzes nolīgumā noteiktajiem ilgtermiņa mērķiem, kā arī ar citām Savienības finansējuma programmām, lai nodrošinātu publiskā sektora līdzekļu efektīvu izmantojumu.
- (20) Pašreizējos noteikumos, kas attiecas uz mazām iekārtām, kuras būtu izslēdzamas no ES ETS, paredzēts, ka izslēgtās iekārtas varēs ETS neiekļaut arī turpmāk, un būtu jāparedz iespēja, ka dalībvalstis var savu izslēgto iekārtu sarakstu atjaunināt, bet dalībvalstis, kas pašlaik šo iespēju neizmanto, var to sākt darīt katra piešķiršanas perioda sākumā. Tajā pašā laikā, lai izvairītos no lieka administratīvā sloga, dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai izslēgt no ES ETS iekārtas, kas emitē mazāk nekā 2 500 tonnas oglekļa dioksīda ekvivalenta katrā no trim gadiem pirms katra piešķiršanas perioda sākuma, un rezerves vai dublējuma vienības, kas darbojas mazāk nekā 300 stundas katrā gadā minētajā trīs gadu laikposmā. Arī turpmāk būtu jāpastāv iespējai sistēmā iekļaut papildu darbības un gāzes, tās neuzskatot par jaunām iekārtām. Minētajai iespējai laikposmā pēc 2020. gada iekļaut papildu darbības un gāzes nebūtu jāskar Savienības kopējo kvotu daudzums saskaņā ar ES ETS un no tā izrietošie apjomi.
- (21) Direktīvā 2003/87/EK ir ietverta prasība par to, ka dalībvalstīm ir jāziņo par tās īstenošanu, pamatojoties uz anketu vai formu, ko izstrādā Komisija saskaņā ar Padomes Direktīvā 91/692/EEK⁽¹⁾ paredzēto procedūru. Komisija ir ierosinājusi atcelt prasības par ziņošanu saskaņā ar Direktīvu 91/692/EEK. Tādēļ ir piemēroti atsauci uz Direktīvu 91/692/EEK aizstāt ar atsauci uz Direktīvā 2003/87/EK minēto procedūru.
- (22) Ar Lēmumu (ES) 2015/1814 ir izveidota ES ETS tirgus stabilitātes rezerve, lai izolāmo kvotu piedāvājumu padarītu elastīgāku, bet pašu sistēmu – noturīgāku. Minētajā lēmumā arī paredzēts, ka kvotas, kas līdz 2020. gadam nav piešķirtas jaunām iekārtām un nav piešķirtas darbības pārtraukšanas vai daļējas pārtraukšanas dēļ, ir jānovirza tirgus stabilitātes rezervē.
- (23) Labi funkcionējoša, reformēta ES ETS ar instrumentu tirgus stabilizēšanai ir viens no svarīgākajiem Savienības līdzekļiem, kā sasniegt 2030. gadam izvirzīto mērķi, par ko panākta vienošanās, un Parīzes nolīgumā noteiktās saistības. Lai novērstu patlaban pastāvošo nelīdzsvarotību starp kvotu pieprasījumu un piedāvājumu tirgū, 2018. gadā saskaņā ar Lēmumu (ES) 2015/1814 tiks izveidota tirgus stabilitātes rezerve, un 2019. gadā tā sāks darboties. Ņemot vērā nepieciešamību raidīt uzticamu investīciju signālu CO₂ emisiju samazināšanai izmaksefektīvā veidā un ES ETS stiprināšanai, Lēmums (ES) 2015/1814 būtu jāgroza, lai līdz 2023. gada 31. decembrim palielinātu procentuālo lielumu, kuru izmanto to kvotu skaita noteikšanai, ko katru gadu ieskaita rezervē. Turklāt, ja vien netiek noteikts citādi pirmajā pārskatīšanā saskaņā ar Lēmuma (ES) 2015/1814 3. pantu, kā ilgtermiņa pasākums ES ETS darbības uzlabošanai būtu jāparedz, ka rezervē turētajām kvotām, kuru daudzums pārsniedz to kvotu kopējo daudzumu, kuras izsolītas iepriekšējā gadā laikā, vairs nevajadzētu būt derīgām. Regulāri pārskatot, kā rezerve funkcionē, būtu arī jāapsver, vai saglabāt šo palielināto lielumu.
- (24) Direktīva 2003/87/EK būtu pastāvīgi jāpārskata, ņemot vērā starptautiskās norises un centienus, ko veic, lai sasniegtu Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķus. Direktīvas 2003/87/EK 10.a un 10.b pantā minētie pasākumi dažu tādu energoietilpīgu nozaru atbalstam, kuras varētu skart oglekļa emisiju pārvirze, arī būtu pastāvīgi jāpārskata, ņemot vērā klimata politikas pasākumus citās lielajās ekonomikās. Minētajā kontekstā Direktīvas 2003/87/EK pārskatīšanā varētu apsvērt, vai ir lietderīgi esošos pasākumus oglekļa emisiju pārvirzes novēršanai aizstāt,

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

pielāgot vai papildināt ar oglekļa cenas pielāgojumiem vai alternatīviem pasākumiem, ar noteikumu, ka minētie pasākumi ir pilnībā saderīgi ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem, lai ES ETS iekļautu tādu produktu importētājus, kurus ražo saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantu noteiktās nozares vai apakšnozares. Komisijai būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei saistībā ar katru globālo izsvēršanu, par ko panākta vienošanās Parīzes nolīgumā, jo īpaši par nepieciešamību pēc stingrākas Savienības politikas un stingrākiem Savienības pasākumiem, tostarp ES ETS, lai gūtu nepieciešamos siltumnīcas efektu izraisošo gāzu samazinājumus no Savienības un tās dalībvalstu puses. Komisijai būtu jāvar Eiropas Parlamentam un Padomei iesniegt priekšlikumus, lai Direktīvu 2003/87/EK attiecīgā gadījumā grozītu. Komisijai regulārajos ziņojumos, ko tā sniedz saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 ⁽¹⁾, būtu arī jāizvērtē UNFCCC ietvaros paredzētā 2018. gada veicinošā dialoga (Talanoa dialogs) iznākums.

- (25) Lai varētu pieņemt vispārēji piemērojamus nelegislatīvus aktus, ar kuriem papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus leģislatīvu aktu elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz Direktīvas 2003/87/EK 3.d panta 3. punktu, 10. panta 4. punktu, 10.a panta 1. un 8. punktu, 10.b panta 5. punktu, 19. panta 3. punktu, 22. pantu, 24. panta 3. punktu, 24.a panta 1. punktu, 25.a panta 1. punktu un 28.c pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana. Kas attiecas uz deleģējumu attiecībā uz Direktīvas 2003/87/EK 10. panta 4. punktu, tās dalībvalstīm, kas kopējo izsoļu platformu neizmanto, arī turpmāk būtu jāvar to neizmantot. Turklāt minētajam deleģējumam arī nebūtu jāietekmē dalībvalstu tiesības noteikt to, kā izlieto ienākumus no izsolēm.
- (26) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 2. punkta trešās līdz sestās daļas un 21. punkta, 10.d panta, 14. panta 1. un 2. punkta, 15., 16. panta un 21. panta 1. punkta un minētās direktīvas IV un V pielikumu īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (27) Lai Komisijai nodoto pilnvarojumu skaitu samazinātu līdz minimumam, būtu jāatceļ pašreizējās pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz: Direktīvas 2003/87/EK 3.f panta 9. punktā paredzēto īpašās rezerves izmantošanu, minētās direktīvas 11.a panta 8. punktā paredzēto apmaiņai domāto starptautisko kredītu daudzumu tālāku precizēšanu un apmaiņamo starptautisko kredītu daudzumu piešķiršanu, un minētās direktīvas 11.a panta 9. punktā paredzēto sīkāku standartu noteikšanu par to, kādus kredītus var apmainīt, un minētās direktīvas 11.b panta 7. punktā paredzēto sīkāku noteikumu noteikšanu par dubultas uzskaites novēršanu. Saskaņā ar minētajiem noteikumiem pieņemtos tiesību aktus turpina piemērot.
- (28) Saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK pieņemtos aktus attiecībā uz priekšmetu, par kuru šajā direktīvā Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētos vai īstenošanas aktus, turpina piemērot, līdz tā tos atceļ vai groza. Komisijas Lēmuma 2011/278/ES ⁽⁴⁾ I pielikuma pēdējo aili atceļ tad, ja Komisija pieņems īstenošanas aktu, lai noteiktu pārskatītās līmeņatzīmju vērtības bezmaksas kvotu piešķiršanai, un tad, kad Komisija to izdarīs. Lai palielinātu paredzamību un vienkāršotu administratīvos procesus, Komisijas Lēmumam 2014/746/ES ⁽⁵⁾ būtu jāpaliek piemērojamam līdz 2020. gada beigām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

⁽²⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Lēmums 2011/278 (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV L 130, 17.5.2011., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas Lēmums 2014/746/ES (2014. gada 27. oktobris), ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK 2015.–2019. gada periodam nosaka sarakstu ar nozarēm un apakšnozarēm, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks (OV L 308, 29.10.2014., 114. lpp.).

- (29) Ar šajā direktīvā minētajiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem par monitoringu, ziņošanu un verifikāciju un par Savienības reģistru, būtu jācenšas pēc iespējas vienkāršot noteikumus un mazināt administratīvo slogu, negraujot ES ETS vides integritāti, drošību vai uzticamību. Izstrādājot minētos aktus, Komisijai būtu jo īpaši jāvērtē vienkāršotu monitoringa noteikumu efektivitāte, tostarp attiecībā uz ārkārtas un dublējošām elektrības ražošanas iekārtām, ņemot vērā darbības stundas gadā, un attiecībā uz citiem maziem emitētājiem, un arī jāvērtē iespēja šādus noteikumus attīstīt tālāk.
- (30) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošajiem dokumentiem ⁽¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstošajām daļām valsts pieņemtajos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (31) Šīs direktīvas nolūks ir sekmēt, ka mērķis – augsta līmeņa vides aizsardzība saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības principu – tiek sasniegts ekonomiski visizdevīgākajiem līdzekļiem, tajā pašā laikā iekārtām paredzot pienācīgu pielāgošanās laiku, bet īpaši skartām personām nodrošinot samērīgi labvēlīgāku režīmu, kas ir maksimāli saskanīgs ar citiem šīs direktīvas mērķiem.
- (32) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (33) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās mēroga un ietekmes dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2003/87/EK grozījumi

Direktīvu 2003/87/EK groza šādi:

- 1) visā direktīvas tekstā terminu “Kopienas sistēma” aizstāj ar “ES ETS” un veic visas nepieciešamās gramatiskās izmaiņas;
- 2) grozījums neattiecas uz tekstu latviešu valodā;
- 3) visā direktīvas tekstā, izņemot gadījumos, kas minēti šā panta 1. punktā un direktīvas 26. pantā, vārdu “Kopiena” aizstāj ar “Savienība” un veic visas nepieciešamās gramatiskās izmaiņas;
- 4) visā direktīvas tekstā vārdus “23. panta 2. punktā minētā regulatīvā procedūra” (attiecīgajos locījumos) aizstāj ar vārdiem “pārbaudes procedūra, kas minēta 22.a panta 2. punktā” (attiecīgajos locījumos);
- 5) direktīvas 3.c panta 2. punkta pirmajā daļā un 10. panta 1.a punktā atsauci “13. panta 1. punktā” aizstāj ar atsauci “13. pantā”;
- 6) direktīvas 3.g pantā, 5. panta pirmās daļas d) apakšpunktā, 6. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 10.a panta 2. punkta otrajā daļā, 14. panta 2., 3. un 4. punktā, 19. panta 1. un 4. punktā, 24. panta 3. punkta pirmajā daļā un 29.a panta 4. punktā vārdu “regula” aizstāj ar vārdu “akti” un veic visas nepieciešamās gramatiskās izmaiņas;
- 7) direktīvas 3. panta h) punktu aizstāj ar šādu:

“h) “jauna iekārta” ir jebkura iekārta, kura veic vienu vai vairākas I pielikumā uzskaitītās darbības un kurai siltumnīcas efektu izraisošās gāzes emisiju atļauja pirmo reizi saņemta laikposmā no trīs mēnešiem, sākot no dienas, kurā iesniedzams 11. panta 1. punktā paredzētais saraksts, un beidzot ar trīs mēnešiem pirms dienas, kurā iesniedzams nākamais minētajā pantā paredzētais saraksts;”;

⁽¹⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- 8) direktīvas 3.d panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai šo direktīvu papildinātu attiecībā uz detalizētu kārtību tam, kā dalībvalstis izsola aviācijas kvotas saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu vai 3.f panta 8. punktu. To kvotu skaits, kuras katra dalībvalsts katrā laikposmā paredz izsolīt, ir proporcionāls attiecīgās dalībvalsts daļai kopējā aviācijas emisiju daudzumā, kas pieļaujams visām dalībvalstīm atskaites gadā, par ko ziņots, ievērojot 14. panta 3. punktu, un kas pārbaudīts, ievērojot 15. pantu. Šīs direktīvas 3.c panta 1. punktā minētajam laikposmam atskaites gads ir 2010. gads, un katram turpmākajam 3.c pantā minētajam laikposmam atskaites gads ir kalendārais gads, kas beidzas 24 mēnešus pirms tā laikposma sākuma, uz kuru attiecas izsole. Ar deleģētajiem aktiem nodrošina 10. panta 4. punkta pirmajā daļā izklāstīto principu ievērošanu.”;

- 9) direktīvas 3.f panta 9. punktu svīturo;

- 10) direktīvas 6. panta 1. punkta trešo daļu svīturo;

- 11) direktīvas 8. pantu aizstāj ar šādu:

“8. pants

Saskaņošana ar Direktīvu 2010/75/ES

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, ja ar iekārtām veic Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES (*) I pielikumā iekļautās darbības, siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļauju piešķiršanas nosacījumi un procedūra tiek saskaņota ar Direktīvā 2010/75/ES paredzētās atļaujas piešķiršanas nosacījumiem un procedūru. Šīs direktīvas 5., 6. un 7. pantā noteiktās prasības var iekļaut Direktīvā 2010/75/ES paredzētajās procedūrās.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).”;

- 12) direktīvas 9. panta otro un trešo daļu aizstāj ar šādām:

“No 2021. gada lineārais koeficients ir 2,2 %.”;

- 13) direktīvas 10. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Sākot ar 2019. gadu, dalībvalstis izsola visas kvotas, kas nav piešķirtas bez maksas saskaņā ar šīs direktīvas 10.a un 10.c pantu un kas nav ieskaitītas tirgus stabilitātes rezervē, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2015/1814 (*) (“tirgus stabilitātes rezerve”), vai anulētas saskaņā ar šīs direktīvas 12. panta 4. punktu.

Sākot ar 2021. gadu un neskarot iespējamu samazinājumu, ievērojot 10.a panta 5.a punktu, izsolāmā kvotu daļa ir 57 %.

2 % no kopējā kvotu daudzuma laikā no 2021. līdz 2030. gadam izsola, lai izveidotu fondu, kura mērķis ir uzlabot energoefektivitāti un modernizēt energosistēmas dažās dalībvalstīs, kā noteikts 10.d pantā (“modernizācijas fonds”).

Atlikušo kopējo kvotu daudzumu, ko izsola dalībvalstis, sadala saskaņā ar 2. punktu.”;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2015/1814 (2015. gada 6. oktobris) par Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas tirgus stabilitātes rezerves izveidi un darbību un ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK (OV L 264, 9.10.2015., 1. lpp.).”;

- b) panta 2. punktu groza šādi:

- i) punkta a) apakšpunktā procentus “88 %” aizstāj ar “90 %”;

- ii) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) 10 % no kopējā izsolāmā kvotu daudzuma sadala starp dažām dalībvalstīm Savienības solidaritātes, izaugsmes un starpsavienojumu labad, tādējādi kvotu apjomu, ko šīs dalībvalstis izsola saskaņā ar a) apakšpunktu, palielinot par II.a pielikumā norādīto procentuālo daudzumu.”;

iii) punkta c) apakšpunktu svīturo;

iv) punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja vajadzīgs, b) apakšpunktā minētos procentuālos apjomus proporcionāli pielāgo, lai nodrošinātu, ka pārdalītais apjoms ir 10 %.”;

c) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) atjaunojamās enerģijas attīstība, lai izpildītu Savienības saistības attiecībā uz atjaunojamo enerģiju, kā arī citu tādu tehnoloģiju attīstība, kuras veicina pāreju uz drošu un ilgtspējīgu mazoglekļa ekonomiku, un palīdzība izpildīt Savienības apņemšanos palielināt energoefektivitāti līdz līmenim, par kuru panākta vienošanās attiecīgajos leģislatīvajos aktos.”;

ii) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) pasākumi, kas paredzēti energoefektivitātes, centralizētu siltumapgādes sistēmu un siltumizolācijas uzlabošanai vai finanšu atbalsta sniegšanai, lai risinātu sociālos jautājumus mājāsaimniecībās ar zemiem un vidējiem ienākumiem.”;

iii) pievieno šādus apakšpunktus:

“j) klimata pasākumu finansēšana neaizsargātās trešās valstīs, tostarp pielāgošanās klimata pārmaiņu ietekmei;

k) darbaspēka pārkvalificēšanas un pārorientēšanas veicināšana ciešā koordinācijā ar sociālajiem partneriem, lai veicinātu taisnīgu pāreju uz mazoglekļa ekonomiku, jo īpaši reģionos, kurus visvairāk skārušas nodarbinātības izmaiņas.”;

d) panta 4. punkta pirmo, otro un trešo daļu aizstāj ar šādām:

“4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai šo direktīvu papildinātu attiecībā uz laika grafiku, administrēšanu un citiem izsoles aspektiem, lai nodrošinātu, ka izsoles norit atklāti, pārredzami, saskaņoti un bez diskriminācijas. Tādēļ procesam ir jābūt paredzamam, jo īpaši attiecībā uz izsoļu laika grafiku un secību un uz prognozētajiem pieejamo kvotu apjomiem.

Minētie deleģētie akti nodrošina, ka izsoles rīko tā, lai garantētu, ka:

a) operatoriem un jo īpaši visiem mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, uz ko attiecas ES ETS, ir pilnīga, godīga un taisnīga piekļuve;

b) visiem dalībniekiem vienlaicīgi ir piekļuve vienai un tai pašai informācijai un ka dalībnieki nerada šķēršļus izsoļu norisei;

c) izsoļu organizēšana un dalība tajās ir izmaksu ziņā lietderīga un netiek radītas nevajadzīgas administratīvās izmaksas; un

d) maziem emitētājiem nodrošina piekļuvi kvotām.”;

e) panta 5. punkta otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Katru gadu tā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par oglekļa tirgus darbību un citiem attiecīgajiem klimata un enerģētikas politikas pasākumiem, tostarp par izsoļu darbību, likviditāti un izsolītajiem kvotu apjomiem, un kopsavilkumu par informāciju, ko dalībvalstis sniegušas par 10.a panta 6. punktā minētajiem finansiālajiem pasākumiem.”;

14) direktīvas 10.a pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām:

“1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai šo direktīvu papildinātu attiecībā uz Savienības mēroga un pilnībā saskaņotiem noteikumiem par šā panta 4., 5., 7. un 19. punktā minēto kvotu sadali.”;

b) panta 2. punktā pievieno šādas daļas:

“Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu pārskatītās līmeņatzīmju vērtības bezmaksas kvotu piešķiršanai. Minētie akti ir saskaņā ar deleģētajiem aktiem, ko pieņem, ievērojot šā panta 1. punktu, un atbilst turpmāk izklāstītajiem nosacījumiem:

- a) laikposmam no 2021. līdz 2025. gadam līmeņatzīmju vērtības nosaka, balstoties uz informāciju, kas, ievērojot 11. pantu, iesniegta par 2016. un 2017. gadu. Pamatojoties uz salīdzinājumu starp minētajām līmeņatzīmju vērtībām, kas balstītas uz šo informāciju, un līmeņatzīmju vērtībām, kas iekļautas Komisijas Lēmumā 2011/278/ES (*), kas pieņemts 2011. gada 27. aprīlī, Komisija katrai līmeņatzīmju vērtībai nosaka ikgadējā samazinājuma likmi un to piemēro līmeņatzīmju vērtībām, kas piemērojamas laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam, attiecībā uz katru gadu laikā starp 2008. un 2023. gadu, lai noteiktu līmeņatzīmju vērtības laikposmam no 2021. līdz 2025. gadam;
- b) ja ikgadējā samazinājuma likme pārsniedz 1,6 % vai ir mazāka nekā 0,2 %, līmeņatzīmju vērtības laikā no 2021. līdz 2025. gadam ir līmeņatzīmju vērtības, kas piemērojamas laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam, tās samazinot par vienu no abiem minētajiem procentuālajiem daudzumiem par katru gadu laikā starp 2008. un 2023. gadu;
- c) laikposmā no 2026. līdz 2030. gadam līmeņatzīmju vērtības nosaka tādā pašā veidā, kā noteikts a) un b) apakšpunktā, balstoties uz informāciju, kas, ievērojot 11. pantu, iesniegta par 2021. un 2022. gadu, un uz ikgadējās samazinājuma likmes piemērošanu, kas piemērojama par katru gadu laikā starp 2008. un 2028. gadu.

Atkāpjoties attiecībā uz aromātvielu, ūdeņraža un sintēzes gāzes līmeņatzīmju vērtībām, šīs līmeņatzīmju vērtības koriģē par tādu pašu procentuālo daudzumu kā pārstrādes iekārtu līmeņatzīmes, lai saglabātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus minēto produktu ražotājiem.

Trešajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 22.a panta 2. punktā.

Lai veicinātu energoefektīvu dūmgāzu izmantošanu, b) apakšpunkta trešajā daļā minētajā laikposmā karstā metāla līmeņatzīmju vērtību, kas galvenokārt attiecas uz dūmgāzēm, atjaunina ar ikgadēju samazinājuma likmi 0,2 %.

(*) Komisijas Lēmums 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu piešķiršanai atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV L 130, 17.5.2011., 1. lpp.).”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Bezmaksas kvotas piešķir centralizētai siltumapgādei, kā arī augstas efektivitātes koģenerācijai, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/27/ES (*), ja ir ekonomiski pamatots pieprasījums pēc siltuma ražošanas vai dzesēšanas. Pēc 2013. gada katru gadu šīm iekārtām par minētā siltuma ražošanu piešķirto kvotu kopskaitu koriģē ar šīs direktīvas 9. pantā minēto lineāro koeficientu, izņemot visus tos gadus, kuros minētās kvotas koriģē vienotā veidā, ievērojot šā panta 5. punktu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/27/ES (2012. gada 25. oktobris) par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.).”;

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Lai ievērotu 10. pantā noteikto izsolāmo kvotu daļu, katrā gadā, kurā bezmaksas kvotu summa nesasniedz maksimālo apjomu, kas atbilst to kvotu daļai, kuras izsola, līdz minētajam apjomam atlikušās kvotas izmanto, lai novērstu vai ierobežotu bezmaksas kvotu samazinājumu, lai vēlākos gados tiktu ievērota izsolāmo kvotu daļa. Tomēr, ja šis maksimālais apjoms ir sasniegts, bezmaksas kvotas attiecīgi koriģē. Jebkuras šādas korekcijas izdara vienotā kārtībā.”;

e) iekļauj šādus punktus:

“5.a Atkāpjoties no 5. punkta, lai palielinātu saskaņā ar 5. punktu pieejamo maksimālo kvotu daudzumu, ciktāl nepieciešams, izmanto papildu apjomu līdz 3 % no kopējā apjoma.

5.b Ja saskaņā ar 5. punktu pieejamā maksimālā apjoma palielināšanai ir nepieciešams mazāk par 3 % no kopējā kvotu daudzuma:

- izmanto ne vairāk kā 50 miljonus kvotu, lai palielinātu kvotu apjomu, kas pieejams inovāciju atbalstam saskaņā ar 10.a panta 8. punktu, un
- izmanto ne vairāk kā 0,5 % no kopējā kvotu daudzuma, lai palielinātu kvotu apjomu, kas pieejams konkrētu dalībvalstu energosistēmu modernizēšanai saskaņā ar 10.d pantu.”;

f) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. “Dalībvalstīm saskaņā ar otro un ceturto daļu būtu jāpieņem finansiāli pasākumi par labu nozarēm vai apakšnozarēm, kurās pastāv reāls oglekļa emisiju pārvirzes risks, kam par iemeslu ir ievērojamas netiešās izmaksas, kuras faktiski rada siltumnīcas efektu izraisīšu gāzu emisijas izmaksu iekļaušana elektroenerģijas cenā, ar noteikumu, ka šādi finansiālie pasākumi atbilst noteikumiem par valsts atbalstu un jo īpaši nerada nepamatotus konkurences kropļojumus iekšējā tirgū. Ja šādiem finansiāliem pasākumiem pieejamais apjoms pārsniedz 25 % no kvotu izsolēs iegūtajiem ieņēmumiem, attiecīgā dalībvalsts izklāsta minētā apjoma pārsniegšanas iemeslus.

Dalībvalstis pirmajā daļā minētajiem finansiāliem pasākumiem arī cenšas izmantot ne vairāk kā 25 % no ieņēmumiem, kas gūti, izsolot kvotas. Trīs mēnešos pēc katra gada beigām dalībvalstis, kas ievieš šādus finansiālos pasākumus, viegli pieejamā formā dara sabiedrībai pieejamu kopējo kompensācijas summu, kas sniegta katrai attiecīgajai nozarei un apakšnozarei. Sākot ar 2018. gadu, jebkurā gadā, kad kāda dalībvalsts šādiem nolūkiem izmanto vairāk nekā 25 % no kvotu izsolēs iegūtajiem ieņēmumiem, tā publisko ziņojumu, kurā izklāsta minētā apjoma pārsniegšanas iemeslus. Neskarot prasības par konfidencialas informācijas aizsardzību, ziņojumā iekļauj attiecīgu informāciju par elektrības cenām lieliem rūpnieciskiem patērētājiem, kas gūst labumu no šādiem finansiāliem pasākumiem. Ziņojumā arī iekļauj informāciju par to, vai tika rūpīgi apsvērti citi pasākumi, lai vidējā termiņā un ilgtermiņā ilgtspējīgi samazinātu netiešās oglekļa izmaksas.

Komisija 10. panta 5. punktā paredzētajā ziņojumā cita starpā iekļauj novērtējumu par šādu finansiālo pasākumu ietekmi uz iekšējo tirgu un attiecīgā gadījumā iesaka jebkādos pasākumus, kas var būt vajadzīgi saskaņā ar minēto novērtējumu.

Minētie pasākumi ir tādi, kas nodrošina pienācīgu aizsardzību pret oglekļa emisiju pārvirzes risku, pamatojoties uz *ex ante* līmeņatzīmēm, kas noteiktas netiešajām CO₂ emisijām uz vienu ražošanas vienību. Minētās *ex ante* līmeņatzīmes attiecīgajai nozarei vai apakšnozarei aprēķina kā rezultātu, ko dod patērētās elektroenerģijas daudzums uz ražošanas vienību atbilstīgi visefektīvākajai pieejamajai tehnoloģijai un CO₂ emisijas attiecīgajā Eiropas elektroenerģijas ražošanas struktūrā.”;

g) panta 7. punktu groza šādi:

i) punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Kvotas no šā panta 5. punktā minētā maksimālā apjoma, kuras līdz 2020. gadam nav iedalītas bez maksas, rezervē jaunām iekārtām kopā ar 200 miljoniem kvotu, kas iekļautas tirgus stabilitātes rezervē, ievērojot Lēmuma (ES) 2015/1814 1. panta 3. punktu. No rezervētajām kvotām līdz 200 miljoniem laikposma no 2021. gada līdz 2030. gadam beigās iekļauj atpakaļ tirgus stabilitātes rezervē, ja tās minētajā laikposmā nav piešķirtas.

No 2021. gada kvotas, kuras, ievērojot 19. un 20. punktu nav piešķirtas iekārtām, iekļauj to kvotu apjomā, kuras ir rezervētas saskaņā ar šā punkta pirmās daļas pirmo teikumu.”;

ii) ceturto un piekto daļu svītro;

h) panta 8. punkta pirmo, otro un trešo daļu aizstāj ar šādām:

“325 miljoni kvotu no daudzuma, ko citādi varētu iedalīt bez maksas, ievērojot šo pantu, un 75 miljoni kvotu no daudzuma, ko citādi varētu izsolīt, ievērojot 10. pantu, tiek darīti pieejami, lai atbalstītu I pielikumā uzskaitītajās inovācijas mazoglekļa tehnoloģijās un procesos, tostarp oglekļa uztveršanu un izmantošanu (“CCU”) videi drošā veidā, kas būtiski palīdz mazināt klimata pārmaiņas, kā arī materiālus, ar kuriem aizstāj augsta oglekļa satura materiālus, I pielikumā uzskaitītajās nozarēs un lai palīdzētu stimulēt tādu projektu būvniecību un ekspluatāciju, kuru mērķis ir CO₂ uztveršana un ģeoloģiska uzglabāšana (“CCS”) videi drošā veidā, kā arī inovatīvas atjaunojamās enerģijas un enerģijas uzglabāšanas tehnoloģijas; ģeogrāfiski līdzsvarotās vietās Savienības teritorijā (“inovāciju fonds”). Saņemot finansējumu ir tiesīgi projekti visās dalībvalstīs, tostarp neliela apjoma projekti.

Turklāt ar 50 miljoniem nesadalīto kvotu no tirgus stabilitātes rezerves papildina visus atlikušos ieņēmumus no 300 miljoniem kvotu, kas pieejamas laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2010/670/ES (*), un to laikus izmanto inovāciju atbalstam, kā minēts pirmajā daļā.

Projektu atlase notiek saskaņā ar objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, attiecīgos gadījumos ņemot vērā to, cik lielā mērā projekti palīdz panākt emisiju samazinājumus krietni zem 2. punktā minētajām līmeņatzīmēm. Projektiem ir plaša pielietojuma potenciāls, vai ar tiem var ievērojami samazināt attiecīgo nozaru izmaksas saistībā ar pāreju uz mazoglekļa ekonomiku. Projekti, kas saistīti ar CCU, nodrošina emisiju neto samazinājumu un izvairīšanos no pastāvīgas CO₂ uzglabāšanas. Tehnoloģijas, kurām saņem atbalstu, vēl nedrīkst būt komerciāli pieejamas, tomēr tām jābūt novatoriskiem risinājumiem vai pietiekami attīstītām, lai tās varētu izmantot demonstrējumiem pirmskomerciālā mērogā. Atbalstu var sniegt līdz 60 % no attiecīgajām projektu izmaksām, no kā līdz 40 % nav atkarīgi no tā, vai ir notikusi siltumnīcas efekta izraisīto gāzu verificēta novēršana, ar noteikumu, ka – atkarībā no ieviestās tehnoloģijas – tiek sasniegti iepriekš noteikti atskaides punkti.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 23. pantu, lai šo direktīvu papildinātu attiecībā uz noteikumiem par inovāciju fonda darbību, tostarp atlases procedūru un kritērijiem.

(*) Komisijas Lēmums 2010/670/ES (2010. gada 3. novembris), ar ko nosaka kritērijus un pasākumus tādu komerciālu demonstrējumu projektu finansēšanai, kuru mērķis ir CO₂ uztveršana un ģeoloģiska uzglabāšana videi drošā veidā, kā arī inovatīvu atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju demonstrējumu projektu finansēšanai atbilstīgi sistēmai par siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecību Kopienā, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (OV L 290, 6.11.2010., 39. lpp.).”;

i) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Grieķija, kurai iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju tirgus cenās 2014. gadā nesasniedza 60 % no Savienības vidējā rādītāja, pirms šā panta 7. punkta piemērošanas var pieprasīt kvotas no šā panta 5. punktā minētā maksimālā apjoma, kas līdz 2020. gada 31. decembrim nav piešķirtas bez maksas, – līdz 25 miljoniem kvotu, lai maksimums 60 % apmērā līdzfinansētu tās teritorijā esošo salu elektroapgādes dekarbonizāciju. Šādām kvotām *mutatis mutandis* piemēro 10.d panta 3. punktu. Kvotas var pieprasīt, ja saistībā ar ierobežotu piekļuvi starptautiskajiem parāda vērtspapīru tirgiem projekts, kura mērķis ir Grieķijas salu elektroapgādes dekarbonizācija, citādi nevarētu tikt realizēts un ja Eiropas Investīciju bankas (EIB) apstiprina projekta finansiālo dzīvotspēju un sociālekonomiskos ieguvumus.”;

j) panta 10. punktu svītro;

k) panta 11. punktā svītro frāzi “un lai 2027. gadā netiktu piešķirtas bezmaksas kvotas”;

l) panta 12.–18. punktu svītro;

m) panta 20. punktu aizstāj ar šādu:

“20. Atbilstoši korigē to bezmaksas kvotu līmeni, kas piešķirtas iekārtām, kuru darbība, kas novērtēta, pamatojoties uz divu gadu slidošo vidējo rādītāju, ir palielinājusies vai samazinājusies par vairāk nekā 15 %, salīdzinot ar līmeni, kas sākotnēji tika izmantots, lai noteiktu bezmaksas kvotas attiecīgajam periodam, kas minēts 11. panta 1. punktā. Šādus pielāgojumus veic ar kvotām no to kvotu daudzuma, kas rezervētas saskaņā ar šā panta 7. punktu, vai pievienojot kvotas minētajam daudzumam.”;

n) pantā pievieno šādu punktu:

“21. Lai nodrošinātu šā panta 20. punktā minēto pielāgojumu un sliekšņa efektīvu, nediskriminējošu un vienotu piemērošanu, lai izvairītos no lieka administratīvā sloga un lai novērstu jebkādas manipulācijas ar kvotu korekcijām vai to ļaunprātīgu izmantošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka sīkāku kārtību šīm korekcijām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 22.a panta 2. punktā.”;

15) direktīvas 10.b un 10.c pantu aizstāj ar šādiem:

“10. b pants

Pārejas pasākumi dažu energoietilpīgu nozaru atbalstam oglekļa emisiju pārvirzes gadījumā

1. Nozares un apakšnozares uzskata par tādām, ko apdraud oglekļa emisiju pārvirzes risks, ja, to tirdzniecības ar trešām valstīm intensitātes – kas definēta kā attiecība starp kopējo eksporta uz trešām valstīm vērtību, kam piešķaitūta importa no trešām valstīm vērtība, un Eiropas Ekonomikas zonas kopējo tirgus vērtību (gada apgrozījums plus kopējais imports no trešām valstīm) – reizinājums ar to emisiju intensitāti (izmēritu kā kgCO₂ attiecību pret to bruto pievienoto vērtību euro) ir lielāks par 0,2. Šādām nozarēm un apakšnozarēm piešķir bezmaksas kvotas laikposmam līdz 2030. gadam par 100 % no daudzuma, kas noteikts, ievērojot 10.a pantu.

2. Nozares un apakšnozares, attiecībā uz kurām, tirdzniecības intensitātes ar trešām valstīm reizinājums ar to emisiju intensitāti ir lielāks par 0,15, var iekļaut 1. punktā minētajā grupā, izmantojot datus par 2014. līdz 2016. gadu un pamatojoties uz kvalitatīvu novērtējumu un šādiem kritērijiem:

- a) apmērs, kādā atsevišķām iekārtām šajā nozarē vai apakšnozarē ir iespējams samazināt emisiju līmeni vai elektroenerģijas patēriņu;
- b) pašreizējās un prognozētās tirgus iezīmes, tostarp attiecīgā gadījumā jebkāda vispārējā atsaucē cena;
- c) peļņas daļu kā iespējamo indikatoru, ko izmanto, pieņemot lēmumus par ilgtermiņa investīcijām vai ražotņu pārvietošanu, ņemot vērā izmaiņas ražošanas izmaksās saistībā ar emisiju samazināšanu.

3. Nozares un apakšnozares, kas nepārsniedz 1. punktā minēto sliekšni, bet kuru emisiju intensitāte (izmērita kā kgCO₂ attiecība pret to bruto pievienoto vērtību euro) pārsniedz 1,5, arī vērtē 4-ciparu līmenī (NACE-4 kods). Komisija publisko minētā novērtējuma rezultātus.

Trijos mēnešos pēc pirmajā daļā minētās publiskošanas tajā pašā daļā minētās nozares un apakšnozares var Komisijai lūgt veikt vai nu kvalitatīvu novērtējumu par to oglekļa emisiju pārvirzes risku 4-ciparu līmenī (NACE-4 kods), vai novērtējumu, balstoties uz preču klasifikāciju, ko izmanto, lai apkopotu statistiku par rūpniecisko ražošanu Savienībā, 8-ciparu līmenī (*Prodcom*). Minētajam nolūkam nozares un apakšnozares kopā ar pieteikumu iesniedz pienācīgi pamatotus, pilnīgus un neatkarīgi verificētus datus, lai Komisija varētu veikt novērtējumu.

Ja nozare vai apakšnozare izvēlas, ka to novērtē 4-ciparu līmenī (NACE-4 kods), to var iekļaut 1. punktā minētajā grupā, balstoties uz 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem. Ja nozare vai apakšnozare izvēlas, ka to novērtē 8-ciparu līmenī (*Prodcom*), to iekļauj 1. punktā minētajā grupā ar noteikumu, ka šajā līmenī ir pārsniegts 1. punktā minētais sliekšnis, proti, 0,2.

Nozares un apakšnozares, kam bezmaksas kvotas aprēķina, balstoties uz 10.a panta 2. punkta ceturtajā daļā minētajām līmeņatzīmju vērtībām, arī var prasīt, lai tās novērtē saskaņā ar šā punkta trešo daļu.

Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, dalībvalsts līdz 2018. gada 30. jūnijam var pieprasīt, lai Komisijas Lēmuma 2014/746/ES (*) pielikumā uzskaitītu nozari vai apakšnozari uzskata par iekļautu 1. punktā minētajā grupā attiecībā uz klasifikācijām 6-ciparu vai 8-ciparu līmenī (*Prodcom*). Jebkādu šādu pieprasījumu apsver vienīgi tad, ja pieprasītāja dalībvalsts konstatē, ka minētās atkāpes piemērošana ir pamatota, balstoties uz attiecīgās nozares vai apakšnozares nodrošinātiem pienācīgi pamatotiem, pilnīgiem, verificētiem un revidētiem datiem attiecībā uz pēdējiem pieciem gadiem, un savam pieprasījumam pievieno visu atbilstīgo informāciju. Pamatojoties uz šiem datiem, attiecīgā nozare vai apakšnozare tiek iekļauta attiecībā uz minētajām klasifikācijām, ja, vērtējot pēc neviendabīga 4-ciparu līmeņa (NACE-4 kods), atklājas, ka tai ir ievērojami augstāka tirdzniecības un emisiju intensitāte – 6-ciparu vai 8-ciparu līmenī (*Prodcom*), kas pārsniedz 1. punktā noteikto sliekšni.

4. Uzskata, ka pārējās nozares un apakšnozares kvotu izmaksu lielāku daļu var iekļaut ražojumu cenās, un tām bezmaksas kvotas piešķir par 30 % apmērā no daudzuma, kas noteikts, ievērojot 10.a pantu. Ja vien saskaņā ar 30. pantu veiktajā pārskatīšanā netiek nolemts citādi, bezmaksas kvotas citām nozarēm un apakšnozarēm, izņemot centralizēto siltumapgādi, samazina par vienlīdzīgu apjomu pēc 2026. gada, lai sasniegtu mērķi līdz 2030. gadam panākt līmeni bez bezmaksas kvotām.

5. Komisija līdz 2019. gada 31. decembrim tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai šo direktīvu papildinātu attiecībā uz to nozaru un apakšnozaru noteikšanu, kuras apdraud oglekļa emisiju pārvirzes risks, kā norādīts šā panta 1., 2. un 3. punktā, darbībām 4-ciparu līmenī (NACE-4 kods), ciktāl tas attiecas uz šā panta 1. punktu, pamatojoties uz datiem par trim nesenākajiem kalendārajiem gadiem, par kuriem ir pieejami dati.

10.c pants

Iespēja piešķirt pagaidu bezmaksas kvotas enerģētikas nozares modernizācijai

1. Atkāpjoties no 10.a panta 1.–5. punkta, dalībvalstīs, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju, izsakot tirgus cenās (EUR), 2013. gadā nesasniedza 60 % no Savienības vidējā rādītāja, var pagaidu kārtā piešķirt bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas iekārtām nolūkā modernizēt, diversificēt un ilgtspējīgi pārveidot enerģētikas nozari. Atbalstītās investīcijas ir saskanīgas ar pāreju uz drošu un ilgtspējīgu mazoglekļa ekonomiku, ar mērķiem, ko paredz Savienības klimata un enerģētikas politikas satvars laikposmam līdz 2030. gadam, un Parīzes nolīgumā pausto ilgtermiņa mērķu sasniegšanu. Šajā punktā minētā atkāpe zaudē spēku 2030. gada 31. decembrī.

2. Attiecīgā dalībvalsts organizē konkursa procesu, kam jānotiek vienā vai vairākās kārtās laikā no 2021. līdz 2030. gadam, projektiem, kuru kopējais investīciju apjoms pārsniedz EUR 12,5 miljonus, lai atlasītu investīciju projektus, kurus finansēs ar bezmaksas kvotām. Minētais konkursa process:

- a) atbilst pārredzamības, nediskriminēšanas, vienlīdzīgas attieksmes un pareizas finanšu pārvaldības principiem;
- b) nodrošina, ka konkursā var piedalīties tikai tādi projekti, kas sekmē energoresursu struktūras un piegādes avotu diversifikāciju, nepieciešamo pārstrukturēšanu, infrastruktūras uzlabošanu un modernizēšanu vides ziņā, tūrās tehnoloģijas, piemēram, atjaunojamo energoresursu tehnoloģijas, vai enerģijas ražošanas nozares, piemēram, efektīvas un ilgtspējīgas centralizētās siltumapgādes, pārvades un piešķiršanas nozares modernizāciju;
- c) nosaka skaidrus, objektīvus, pārredzamus un nediskriminējošus atlases kritērijus, pēc kuriem projektus sarindo, lai nodrošinātu, ka tiek atlasīti tikai tādi projekti, kas:
 - i) pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi, dod neto pozitīvu ieguvumu no emisiju samazināšanas viedokļa un ļauj panākt iepriekšnoteiktu un ievērojamu CO₂ emisiju samazinājumu, ņemot vērā projekta izmēru;
 - ii) ir papildinoši, nepārprotami atbilst nomaigās un modernizācijas vajadzībām un nerada tirgus virzītu energo-pieprasījuma pieaugumu;
 - iii) ir ekonomiski visizdevīgākie; un
 - iv) neatbalsta vai neuzlabo ļoti emisijietilpīgas elektroenerģijas ražošanas finansiālo dzīvotspēju, nedz arī palielina atkarību no emisijietilpīga fosilā kurināmā.

Atkāpjoties no 10. panta 1. punkta un neskarot šā panta 1. punkta pēdējo teikumu, gadījumā, kad investīciju projekts, kas atlasīts konkursa procedūrā, tiek atcelts vai kad netiek sasniegti iecerētie rādītāji, tam paredzētās kvotas agrākais vienu gadu vēlāk var izmantot vienā konkursa procedūras papildu kārtā, lai finansētu citas investīcijas.

Līdz 2019. gada 30. jūnijam ikviena dalībvalsts, kas nodomājusi izmantot izvēles pagaidu bezmaksas kvotas nolūkā modernizēt enerģētikas nozari, sabiedriskai apspriešanai publicē sīki izstrādātu valsts nolikumu, kurā noteikts konkursa process, tostarp pirmajā daļā minētais plānotais kārtu skaits, un atlases kritēriji.

Ja ar bezmaksas kvotām atbalstāmo investīciju projektu vērtība ir mazāka par EUR 12,5 miljoniem un tos neatlasa šajā punktā minētajā konkursa procedūrā, dalībvalsts projektus atlasa, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem. Atlases procesa rezultātus publisko sabiedriskai apspriešanai. Pamatojoties uz iepriekš minēto, attiecīgā dalībvalsts līdz 2019. gada 30. jūnijam sagatavo, publicē un iesniedz Komisijai investīciju sarakstu. Ja vienā un tajā pašā iekārtā veic vairāk nekā vienu investīciju, nosakot, vai iepriekš EUR 12,5 miljonu sliekšnis nav pārsniegts, tās vērtē kā vienotu veselumu, ja vien minētās investīcijas nav tehniski vai finansiāli dzīvotspējīgas neatkarīgi cita no citas.

3. Iecerēto investīciju vērtība ir vismaz vienāda ar piešķirto bezmaksas kvotu tirgus vērtību, tajā pašā laikā ņemot vērā, ka jāierobežo ar to tieši saistīts cenu pieaugums. Tirgus vērtība ir kvotu vidējā cena kopējā izsoles platformā iepriekšējā kalendārā gadā. Ar atbalstu var segt līdz pat 70 % no attiecīgajām investīciju izmaksām, izmantojot bezmaksas kvotas, ar noteikumu, ka atlikušās izmaksas sedz privātas juridiskās personas.

4. Pagaidu kārtā piešķirtās bezmaksas kvotas atskaita no tā kvotu daudzuma, ko pretējā gadījumā dalībvalsts izsolītu. Kopējais piešķirto bezmaksas kvotu apjoms nav lielāks par 40 % no kvotu apjoma, ko attiecīgā dalībvalsts saņems laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam saskaņā ar 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu un kas minētajam laikposmam ir sadalīts vienādos apjomos katram gadam.

5. Ja dalībvalsts, ievērojot 10.d panta 4. punktu, izmanto kvotas, kas sadalītas Savienības solidaritātes, izaugsmes un starpsavienojumu labad saskaņā ar 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu šī dalībvalsts, atkāpjoties no šā panta 4. punkta, pagaidu bezmaksas kvotu piešķiršanai var izmantot kopējo daudzumu līdz pat 60 % apmērā no kvotām, kas saņemtas laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam saskaņā ar 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu, izmantojot attiecīgu sadalīto kvotu apjomu saskaņā ar 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Visas kvotas, kas nav piešķirtas saskaņā ar šo pantu līdz 2020. gadam, var pārvirzīt uz laikposmu no 2021. līdz 2030. gadam investīcijām, kas atlasītas konkursa procedūrā, kas minēta 2. punktā, ja vien attiecīgā dalībvalsts līdz 2019. gada 30. septembrim nebūs informējusi Komisiju par savu nodomu daļu no minētajām kvotām vai nevienu no tām nepiešķirt laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam un par tā vietā 2020. gadā izsolāmo kvotu apjomu. Ja šādas kvotas piešķir laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam, attiecīgais kvotu apjoms tiek ņemts vērā šā punkta pirmajā daļā izklāstītā 60 % ierobežojuma piemērošanā.

6. Kvotas operatori piešķir, kad tie pierāda, ka ir veiktas investīcijas, kas atlasītas saskaņā konkursa procesa noteikumiem. Ja investīciju rezultātā rodas papildu elektroenerģijas ražošanas jauda, attiecīgais operators arī pierāda, ka tas vai cits saistīts operators pirms papildu jaudas darbības sākuma ir pārtraucis ekspluatēt atbilstīgu apjomu elektroenerģijas ražošanas jaudas ar lielāku emisijietilpību.

7. Dalībvalstis nosaka, ka atbalstu saņemošajiem elektroenerģijas ražotājiem un tīkla operatoriem katru gadu līdz 28. februārim ir jāziņo par atlasīto investīciju realizāciju, tostarp par līdzsvaru starp bezmaksas kvotām un radītajām investīciju izmaksām, un atbalstīto investīciju veidiem. Dalībvalstis par to iesniedz ziņojumus Komisijai, un Komisija šādus ziņojumus publisko.

(*) Komisijas Lēmums 2014/746/ES (2014. gada 27. oktobris), ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK 2015.–2019. gada periodam nosaka sarakstu ar nozarēm un apakšnozarēm, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks (OV L 308, 29.10.2014., 114. lpp.).

16) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“10.d pants

Modernizācijas fonds

1. Laikposmam no 2021. līdz 2030. gadam tiek izveidots fonds, ar kuru atbalsta investīcijas, ko ierosinājušas saņēmējas dalībvalstis, tostarp, lai finansētu neliela mēroga investīciju projektus, energosistēmu modernizācijā un energoefektivitātes uzlabošanā tādās dalībvalstīs, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju tirgus cenās 2013. gadā nesasniedza 60 % no Savienības vidējā rādītāja (“modernizācijas fonds”). Modernizācijas fondu finansē no kvotu izsolēm, kā noteikts 10. pantā.

Atbalstītajām investīcijām jābūt saskanīgām ar šīs direktīvas mērķiem, kā arī ar mērķiem, ko paredz Savienības klimata un enerģētikas politikas satvars laikposmam līdz 2030. gadam, un Parīzes nolīgumā paustajiem ilgtermiņa mērķiem. No modernizācijas fonda atbalstu nesniedz elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kurās izmanto cieto fosilo kurināmo, izņemot efektīvai un ilgtspējīgai centralizētajai siltumapgādei dalībvalstīs, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju tirgus cenās 2013. gadā nesasniedza 30 % no Savienības vidējā rādītāja, ar noteikumu, ka vismaz līdzvērtīgas vērtības kvotu apjoms tiek izmantots tādām investīcijām saskaņā ar 10.c pantu, kas neietver cieto fosilo kurināmo.

2. Vismaz 70 % finanšu resursus no modernizācijas fonda izmanto tam, lai atbalstītu investīcijas elektroenerģijas ražošanā un izmantošanā no atjaunojamiem avotiem, energoefektivitātes uzlabošanā, izņemot energoefektivitātes uzlabošanu, kas saistīta ar elektroenerģijas ražošanu, kurā izmanto cieto fosilo kurināmo, enerģijas uzglabāšanā un energotīklu, tostarp centralizētajā siltumapgādē izmantoto cauruļvadu, un elektropārvades tīklu modernizēšanā un starpsavienojumu palielināšanā starp dalībvalstīm, kā arī tam, lai atbalstītu taisnīgu pāreju no oglekļa atkarīgajos reģionos saņēmējās dalībvalstīs, ar mērķi tādējādi atbalstīt darba ņēmēju pārcelšanu, pārkvalificēšanu un kvalifikācijas celšanu, izglītību, darba meklēšanas iniciatīvas un jaunuzņēmumus, veidojot dialogu ar sociālajiem partneriem. Finansējumu var piešķirt arī investīcijām energoefektivitātē transporta, ēku, lauksaimniecības un atkritumu apsaimniekošanas nozarēs.

3. Modernizācijas fonds darbojas saņēmēju dalībvalstu atbildībā. EIB nodrošina, ka kvotas tiek izsolītas saskaņā ar 10. panta 4. punktā noteiktajiem principiem un kārtību, un ir atbildīga par ieņēmumu pārvaldību. Saņēmusi no Komisijas lēmumu par izmaksu, EIB ieņēmumus nodod dalībvalstīm, kur šī izmaksa investīcijām atbilst šā panta 2. punktam vai, ja investīcijas neietilpst šā panta 2. punktā uzskaitītajās jomās, atbilst investīciju komitejas ieteikumiem. Komisija savu lēmumu pieņem savlaicīgi. Ieņēmumus sadala starp dalībvalstīm atbilstīgi II.b pielikumā noteiktajām daļām saskaņā ar šā panta 6.–12. punktu.

4. Jebkura attiecīgā dalībvalsts var izmantot kopējo bezmaksas kvotu apjomu, kas piešķirts, ievērojot 10.c panta 4. punktu, vai minētā iedalījuma daļu un to kvotu apjomu, kuras sadalītas Savienības solidaritātes, izaugsmes un starpsavienojumu labad saskaņā ar 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu, vai minētās summas daļu, lai saskaņā ar 10.d pantu atbalstītu investīcijas modernizācijas fonda satvarā, tādējādi palielinot attiecīgajai dalībvalstij iedalītos resursus. Attiecīgā dalībvalsts līdz 2019. gada 30. septembrim Komisijai paziņo attiecīgos kvotu apjomus izmantošanai saskaņā ar 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 10.c un 10.d pantu.

5. Ar šo modernizācijas fondam tiek izveidota investīciju komiteja. Investīciju komiteju veido viens pārstāvis no katras saņēmējās dalībvalsts, Komisijas un EIB un trīs pārstāvji, ko uz piecu gadu laikposmu ievēl pārējās dalībvalstis. To vada Komisijas pārstāvis. Komitejas sanāksmes kā novērotājs var apmeklēt viens pārstāvis no katras dalībvalsts, kurš nav investīciju komitejas loceklis.

Investīciju komiteja darbojas pārredzami. Investīciju komitejas sastāvu un tās locekļu *curricula vitae* un interešu deklarācijas dara pieejamas sabiedrībai un vajadzības gadījumā atjaunina.

6. Pirms saņēmēja dalībvalsts nolēmj no savas modernizācijas fonda daļas finansēt kādu investīciju projektu, tā ar attiecīgo investīciju projektu iepazīstina investīciju komiteju un EIB. Ja EIB apstiprina, ka investīcija ietilpst 2. punktā uzskaitītajās jomās, attiecīgā dalībvalsts var sākt investīciju projekta finansēšanu no savas daļas.

Ja investīcija energosistēmu modernizācijas jomā, ko ierosina finansēt no modernizācijas fonda, neietilpst 2. punktā minētajās jomās, investīciju komiteja novērtē minēto investīciju tehnisko un finansiālo pamatotību, tostarp to realizēto emisiju samazinājumu, un izdod ieteikumu par investīciju finansēšanu no modernizācijas fonda. Investīciju komiteja nodrošina, ka ar visām investīcijām saistībā ar centralizētu siltumapgādi tiek panākts būtisks energoefektivitātes uzlabojums un emisiju samazinājumi. Minētais ieteikums var ietvert ierosinājumus par piemērotiem finanšu instrumentiem. Līdz 70 % no attiecīgajām tādu investīciju izmaksām, kuras neietilpst 2. punktā uzskaitītajās jomās, var segt ar modernizācijas fonda līdzekļiem ar noteikumu, ka atlikušās izmaksas sedz privātas juridiskās personas.

7. Investīciju komiteja ziņojumus un ieteikumus cenšas pieņemt ar konsensu. Ja investīciju komiteja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā nespēj pieņemt lēmumu ar konsensu, tā lēmumu pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu.

Ja EIB pārstāvis neapstiprina kāda investīciju projekta finansēšanu, ieteikumu pieņem tikai tad, ja tam par labu balso visu locekļu divu trešdaļu vairākums. Tādā gadījumā ne tās dalībvalsts pārstāvim, kurā tiek realizēts investīciju projekts, ne EIB pārstāvim nav tiesību balsot. Šis apakšpunkts neattiecas uz neliela mēroga projektiem, ko finansē, izmantojot aizdevumus no valsts attīstību veicinošām bankām vai piešķirumus kādas valsts programmas īstenošanai, kuras specifiskie mērķi saskan ar modernizācijas fonda mērķiem, ar noteikumu, ka ar programmu netiek izmantots vairāk par 10 % no attiecīgās dalībvalsts daļas, kas noteikta II.b pielikumā.

8. EIB vai investīciju komitejas akti vai ieteikumi, kas veikti, ievērojot 6. un 7. punktu, tiek iesniegti savlaicīgi, un tajos norāda pamatojumu, uz ko tie ir balstīti. Šādus aktus un ieteikumus dara publiski pieejamus.

9. Saņēmēju dalībvalstu atbildībā ir sekot tam, kā atlasītie projekti tiek īstenoti.

10. Saņēmējas dalībvalstis ik gadu ziņo Komisijai par modernizācijas fonda finansētajām investīcijām. Ziņojums ir publiski pieejams un ietver:

- a) informāciju par finansētajām investīcijām katrā saņēmējā dalībvalstī;
- b) novērtējumu par investīciju doto pievienoto vērtību energoefektivitātes vai energosistēmas modernizācijas ziņā.

11. Investīciju komiteja ik gadu ziņo Komisijai par pieredzi investīciju izvērtēšanā. Komisija, ņemot vērā investīciju komitejas konstatējumus, līdz 2024. gada 31. decembrim pārskata 2. punktā minētās projektu jomas un pamatu, uz kura investīciju komiteja balsta savus ieteikumus.

12. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par modernizācijas fonda darbību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 22.a panta 2. punktā.”;

17) direktīvas 11. panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

“To iekārtu sarakstu, uz kurām attiecas šī direktīva, uz pieciem gadiem, sākot ar 2021. gada 1. janvāri, iesniedz līdz 2019. gada 30. septembrim, un sarakstus par katru nākamo piecu gadu laikposmu pēc tam iesniedz ik pēc pieciem gadiem. Katrā sarakstā iekļauj informāciju par ražošanas darbībām, siltuma un gāzu pārvadi, elektroenerģijas ražošanu un emisijām apakšiekārtu līmenī piecos kalendārajos gados pirms saraksta iesniegšanas. bezmaksas kvotas piešķir tikai iekārtām, par kurām ir sniegta šāda informācija.”;

18) direktīvas 11.a panta 8. un 9. punktu svīturo;

19) direktīvas 11.b panta 7. punktu svīturo;

20) direktīvas 12. panta 4. punktā pievieno šādus teikumus:

“Gadījumā, ja dalībvalsts teritorijā papildu valsts pasākumu dēļ tiek slēgta elektroenerģijas ražošanas jauda, dalībvalstis var anulēt kvotas no kopējā izsolāmo kvotu daudzuma, kā minēts 10. panta 2. punktā, līdz daudzumam, kas atbilst attiecīgās iekārtas vidējām verificētajām emisijām piecu gadu laikposmā pirms slēgšanas. Attiecīgā dalībvalsts par šādu atcelšanas nodomu informē Komisiju saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot 10. panta 4. punktu.”;

21) direktīvas 13. pantu aizstāj ar šādu:

“13. pants

Kvotu derīgums

Kvotas, kas izdotas, sākot ar 2013. gada 1. janvāri, ir beztermiņa. Kvotās, kas izdotas, sākot ar 2021. gada 1. janvāri, norāda, kurā 10 gadu laikposmā, sākot ar 2021. gada 1. janvāri, tās tikušas izdotas, un šīs kvotas ir derīgas emisijām, sākot no minētā laikposma pirmā gada.”;

22) direktīvas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz detalizētu kārtību emisiju monitoringam un ziņošanai un attiecīgā gadījumā darbības datiem par darbībām, kuras uzskaitītas I pielikumā, tonnkilometru datu monitoringu un ziņošanu 3.e un 3.f panta piemērošanas nolūkā, to pamatā liekot IV pielikumā izklāstītos monitoringa un ziņošanas principus un šā panta 2. punktā izklāstītās prasības. Minētajos īstenošanas aktos pieprasībām attiecībā uz monitoringu un ziņošanu par attiecīgās gāzes emisijām ir arī noteikts katras siltumnīcas efektu izraisošas gāzes globālās sasilšanas potenciāls.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 22.a panta 2. punktā.”;

20) direktīvas 15. panta ceturto un piekto daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz emisiju ziņojumu verifikāciju, kuri pamatojas uz V pielikumā noteiktajiem principiem, un par verificētāju akreditāciju un pārraudzību. Komisija var pieņemt arī īstenošanas aktus, lai verificētu ziņojumus, ko gaisa kuģu operatori iesniedz, ievērojot 14. panta 3. punktu, un saskaņā ar 3.e un 3.f pantu iesniegtos pieteikumus, tostarp lai pārbaudītu verifikācijas procedūras, ko izmantos pārbaudītāji. Tā paredz nosacījumus akreditācijai un akreditācijas atsaukšanai, savstarpējai atzišanai un vajadzības gadījumā akreditācijas struktūru vienādranga izvērtēšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 22.a panta 2. punktā.”;

24) direktīvas 16. panta 12. punktu aizstāj ar šādu:

“12. Komisija pieņem īstenošanas aktus ar sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz šajā pantā minētajām procedūrām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 22.a panta 2. punktā.”;

25) direktīvas 19. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai šo direktīvu papildinātu, nosakot visas nepieciešamās prasības attiecībā uz Savienības reģistru tirdzniecības periodam, kas sākas 2013. gada 1. janvārī, un turpmākajiem periodiem standartizētu elektronisku datu bāzu formā, kurās ietverti kopīgi datu elementi, kas ļauj attiecīgi izsekot kvotu piešķiršanu, turēšanu, pārskaitīšanu un anulēšanu un nodrošināt sabiedrības piekļuvi un attiecīgu konfidencialitāti. Minētie deleģētie akti ietver arī kārtību, kā stājas spēkā noteikumi par kvotu savstarpēju atzīšanu, kas ietverti nolīgumos par emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu sasaistīšanu.”;

26) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ceturto teikumu aizstāj ar šādu:

“Ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz anketu vai formu, ko pieņem Komisija ar īstenošanas aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 22.a panta 2. punktā.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Reizi trīs gados Komisija 1. punktā minētajā ziņojumā īpašu uzmanību pievērš arī līdzvērtīgiem pasākumiem, kuri pieņemti attiecībā uz mazām, no ES ETS izslēgtām iekārtām. Jautājumu par līdzvērtīgiem pasākumiem, kuri pieņemti attiecībā uz mazām iekārtām, apsver 3. punktā minētajā informācijas apmaiņā.”;

27) direktīvas 22. pantu aizstāj ar šādu:

“22. pants

Pielikumu grozījumi

“Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai attiecīgā gadījumā grozītu šīs direktīvas pielikumus, izņemot I, II.a un II.b pielikumu, ievērojot 21. pantā paredzētos ziņojumus un šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi. Var grozīt IV un V pielikumu, lai uzlabotu emisiju monitoringu, ziņošanu un verifikāciju.”;

28) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“22.a pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 525/2013/EK (*) 26. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē (**).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

29) direktīvas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 3.d panta 3. punktā, 10. panta 4. punktā, 10.a panta 1. un 8. punktā, 10.b panta 5. punktā, 19. panta 3. punktā, 22. pantā, 24. panta 3. punktā, 24.a panta 1. punktā, 25.a panta 1. punktā un 28.c pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2018. gada 8. aprīļa.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3.d panta 3. punktā, 10. panta 4. punktā, 10.a panta 1. un 8. punktā, 10.b panta 5. punktā, 19. panta 3. punktā, 22. pantā, 24. panta 3. punktā, 24.a panta 1. punktā, 25.a panta 1. punktā un 28.c pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu (*).
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 3.d panta 3. punktu, 10. panta 4. punktu, 10.a panta 1. un 8. punktu, 10.b panta 5. punktu, 19. panta 3. punktu, 22. pantu, 24. panta 3. punktu, 24.a panta 1. punktu, 25.a panta 1. punktu un 28.c pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”;

30) direktīvas 24. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. No 2008. gada dalībvalstis var saskaņā ar šo direktīvu piemērot emisijas kvotu tirdzniecību darbībām un siltumnīcas efektu izraisošām gāzēm, kuras nav uzskaitītas I pielikumā, ņemot vērā visus attiecīgos kritērijus, jo īpaši ietekmi uz iekšējo tirgu, potenciālos konkurences izkropļojumus, ES ETS vides integritāti un plānotās monitoringa un ziņošanas sistēmas uzticamību, ar noteikumu, ka šādu darbību un siltumnīcas efektu izraisīto gāzu iekļaušanu ir apstiprinājusi Komisija saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kurus Komisija tiek pilnvarota pieņemt saskaņā ar 23. pantu.”;

b) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai šajā sakarā papildinātu direktīvu.”;

31) direktīvas 24.a pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādu:

“1. Līdztekus 24. pantā paredzētajai citu gāzu un darbību iekļaušanai Komisija var pieņemt pasākumus attiecībā uz kvotu vai kredītu izdošanu saistībā ar dalībvalstu pārvaldītiem projektiem, kas samazina tādu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas, kas nav ietvertas ES ETS.

Šie pasākumi ir saskanīgi ar aktiem, kurus pieņem, ievērojot bijušo 11.b panta 7. punktu, kāds bija spēkā pirms 2018. gada 8. aprīļa. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai papildinātu direktīvu, nosakot procedūru, kura jāievēro.”;

b) panta 2. punktu svīturo;

32) direktīvas 25. panta 2. punktu svītrot;

33) direktīvas 25.a panta 1. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām:

“Ja kāda trešā valsts pieņem pasākumus, lai mazinātu to lidojumu ietekmi uz klimata pārmaiņām, kuri tiek uzsākti no minētās trešās valsts, bet tiek pabeigti Savienībā, Komisija, apspriedusies ar attiecīgo trešo valsti un dalībvalstīm, kas ir 22.a panta 1. punktā minētajā komitejā, apsver pieejamās iespējas, lai nodrošinātu ES ETS un šīs valsts pasākumu optimālu mijiedarbību.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai grozītu šīs direktīvas I pielikumu nolūkā paredzēt, ka lidojumus, kas veikti no attiecīgās trešās valsts, svītrot no I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām, vai lai attiecībā uz aviācijas darbībām, kuras uzskaitītas I pielikumā, noteiktu jebkurus citus grozījumus – izņemot attiecībā uz darbības jomu –, kuri prasīti nolīgumā, kas noslēgts, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. pantu.”;

34) direktīvas 27. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Jebkura šāda iekārta paliek iekļauta ES ETS visā atlikušajā 11. panta 1. punktā minētajā periodā, kura laikā tā tika no jauna iekļauta.”.

35) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“27.a pants

Iekārtu, kas emitē mazāk nekā 2 500 tonnas, izvēles izslēgšana

1. Dalībvalstis var no ES ETS izslēgt iekārtas, kuras attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei paziņojušas, ka to emisijas (neietverot biomasas emisijas) katrā no trim gadiem pirms paziņošanas saskaņā ar a) apakšpunktu bijušas mazākas par 2 500 tonnām oglekļa dioksīda ekvivalenta ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts:

- a) paziņo Komisijai par katru šādu iekārtu pirms dienas, kad jāiesniedz iekārtu saraksts saskaņā ar 11. panta 1. punktu, vai vēlākais dienā, kad šo sarakstu iesniedz Komisijai;
- b) apliecina, ka ir izstrādāta vienkāršota monitoringa kārtība, lai izvērtētu, vai kādā kalendārajā gadā kāda no iekārtām ir emitējusi 2 500 tonnu vai vairāk oglekļa dioksīda ekvivalenta (izņemot emisijas no biomasas);
- c) apliecina, ka, ja kādā kalendārajā gadā kāda no iekārtām būs emitējusi 2 500 tonnu vai vairāk oglekļa dioksīda ekvivalenta (izņemot emisijas no biomasas), iekārta no jauna tiks iekļauta ES ETS; un
- d) dara a), b) un c) apakšpunktā minēto informāciju publiski pieejamu.

2. Ja iekārtu no jauna iekļauj ES ETS saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, jebkādas kvotas, ko piešķir, ievērojot 10.a pantu, piešķir no gada, kad iekārta no jauna iekļauta sistēmā. Šādai iekārtai piešķirtās kvotas atskaita no daudzuma, ko attiecīgā dalībvalsts, kurā atrodas šīs iekārtas, izsolītu saskaņā ar 10. panta 2. punktu.

3. Dalībvalstis no ES ETS var arī izslēgt rezerves vai dublējuma vienības, kuras nedarbojās vairāk kā 300 stundu gadā katrā no trim gadiem pirms paziņošanas saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu pie tādiem pašiem nosacījumiem, kā izklāstīts 1. un 2. punktā.”;

36) direktīvas 28.c pantu aizstāj ar šādu:

“28.c pants

Noteikumi par monitoringu, ziņošanu un verifikāciju globālā tirgus pasākuma vajadzībām

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23. pantu, lai papildinātu šo direktīvu attiecībā uz emisiju monitoringu, ziņošanu un verifikāciju ICAO globālā tirgus pasākuma īstenošanas vajadzībām visos maršrutos, uz kuriem tas attiecas. Minēto deleģēto aktu pamatā ir attiecīgie ICAO pieņemtie instrumenti, ar tiem novērš jebkādas konkurences izkropļojumus, un tie ir saskaņā ar principiem, kas ietverti 14. panta 1. punktā minētajos aktos, un nodrošina, ka iesniegtie ziņojumi par emisijām tiek pārbaudīti saskaņā ar 15. pantā paredzētajām pārbaudes principiem un kritērijiem.”;

34) direktīvas 30. pantu aizstāj ar šādu:

“30. pants

Pārskatīšana atkarībā no Parīzes nolīguma īstenošanas norises un CO₂ tirgu attīstības citās lielajās ekonomikās

1. Šo direktīvu pastāvīgi pārskata atkarībā no starptautiskajām norisēm un centieniem, ko veic, lai sasniegtu Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķus.

2. Šīs direktīvas 10.a un 10.b pantā minētos pasākumus dažu tādu energoietilpīgu nozaru atbalstam, ko var skart oglekļa emisiju pārvirze, arī pastāvīgi pārskata atkarībā no klimata politikas pasākumiem citās lielajās ekonomikās. Šajā sakarā Komisija arī apsver, vai būtu vēl vairāk jāsaskaņo pasākumi saistībā ar netiešo izmaksu kompensēšanu.

3. Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei saistībā ar katru globālo izvērtējumu, par ko panākta vienošanās Parīzes nolīgumā, jo īpaši par nepieciešamību pēc papildu Savienības politikas un pasākumiem, lai gūtu nepieciešamos siltumnīcas efektu izraisīto gāzu samazinājumus no Savienības un tās dalībvalstu puses, tostarp attiecībā uz 9. pantā minēto lineāro koeficientu. Komisija var Eiropas Parlamentam un Padomei iesniegt priekšlikumu attiecīgā gadījumā grozīt šo direktīvu.

4. Komisija pirms 2020. gada 1. janvāra iesniedz atjauninātu analīzi par aviācijas ietekmi, kas nav saistīta ar CO₂ emisijām, un šai analīzei vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu par to, kā labāk novērst minēto ietekmi.”;

38) Direktīvas 2003/87/EK II.a pielikumā svītrot ierakstus par Beļģiju, Itāliju, Luksemburgu un Zviedriju;

39) Direktīvas 2003/87/EK II.b pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas I pielikuma tekstu;

40) Direktīvas 2003/87/EK IV pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas II pielikumu.

2. pants

Lēmuma (ES) 2015/1814 grozījumi

Lēmuma (ES) 2015/1814 1. pantu groza šādi:

1) panta 5. punkta pirmajā daļā pievieno šādu teikumu:

“Atkāpjoties no pirmā un otrā teikuma, līdz 2023. gada 31. decembrim minētajos teikumos minētos procentuālos lielumus un 100 miljonus kvotu divkāršo.”;

2) pantā iekļauj šādu punktu:

“5.a Ja vien netiek noteikts citādi pirmajā pārskatīšanā, kas tiek veikta saskaņā ar 3. pantu, sākot no 2023. gada, rezervē turētās kvotas, kuru apjoms pārsniedz to kvotu kopējo apjomu, kuras izolītas iepriekšējā gada laikā, vairs nav derīgas.”.

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2019. gada 9. oktobrim. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstīs līdz 2018. gada 31. decembrim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu publicēšanas un ziņošanas pienākumus, kuri ietverti šīs direktīvas 1. panta 14. punkta f) apakšpunktā attiecībā uz Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 6. punktu.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*4. pants***Pārejas noteikums**

Izpildot šīs direktīvas 3. panta 1. punkta pirmajā daļā noteikto pienākumu, dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2020. gada 31. decembrim turpina piemērot tos valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē Direktīvas 2003/87/EK 10. pantu, 10.a panta 4.–7. punktu, 10.a panta 8. punkta pirmo un otro daļu, 10.a panta 12.–18. punktu, 10.c pantu, 11.a panta 8. un 9. punktu un minētās direktīvas II.a un II.b pielikumu, kā tie ir spēkā 2018. gada 19. martā. Lēmuma 2014/746/ES pielikumā iekļauto sarakstu turpina piemērot līdz 2020. gada 31. decembrim.

*5. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*6. pants***Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2018. gada 14. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. PAVLOVA

I PIELIKUMS

Direktīvas 2003/87/EK II.b pielikumu aizstāj ar šādu:

“II.b PIELIKUMS

MODERNIZĀCIJAS FONDA LĪDZEKĻU SADALĪJUMS LĪDZ 2030. GADA 31. DECEMBRIM

Modernizācijas fonda līdzekļu daļa

Bulgārija	5,84 %
Čehijas Republika	15,59 %
Igaunija	2,78 %
Horvātija	3,14 %
Latvija	1,44 %
Lietuva	2,57 %
Ungārija	7,12 %
Polija	43,41 %
Rumānija	11,98 %
Slovākija	6,13 %”

II PIELIKUMS

Direktīvas 2003/87/EK IV pielikuma A daļā rindkopu zem ceturtā virsraksta "Citu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas monitorings" aizstāj ar šādu:

"Izmanto standartizētas vai vispāratzītas metodes, kuras izstrādājusi Komisija sadarbībā ar visām ieinteresētajām personām un kuras pieņemtas saskaņā ar 14. panta 1. punktu."
